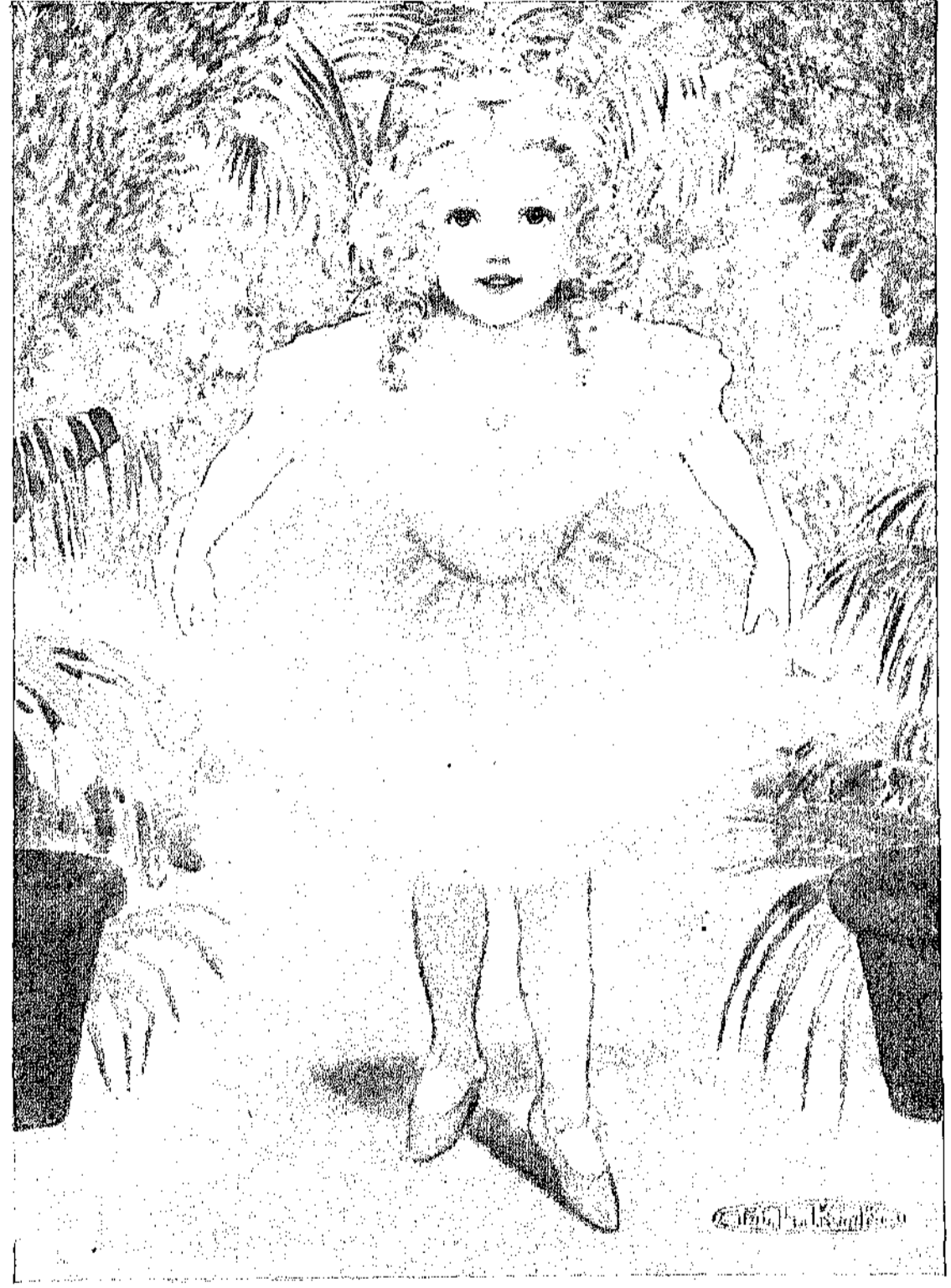

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΚΟΥΡΜΙΑ
Α. ΤΡΙΑΚΟΥ
ΑΥΣΘΗ ΑΠΘ.

ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1918

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ: 1-39

ΛΕΩΦ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 26

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 5,000,000. -

" ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΧ. 1,914,115.81

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ - ΔΡΧ. 88,773,957.72

ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΙ ΞΕΝΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ.—ΑΓΟΡΑ ΠΩΛΗΣΙΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ ΕΝ ΤΩ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ.—ΔΑΝΕΙΑ ΕΠΙ ΕΝΕΧΥΡΩ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ.—ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΦΟΡΤΩΤΙΚΩΝ.—ΕΞΟΦΛΗΣΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ.— CIRE DITS CONFIRMES.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΑΠΟΘΗΚΩΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ.—ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΚΤΕΛΩΝΙΣΜΩΝ, ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΚΑΙ ΕΝΑΠΟΘΗΚΕΥΣΕΩΣ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑΙ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ:

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, - ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 3,000,000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ, - - ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 43,000,000

THE ANGLO-GREEK FINANCIAL COMPANY LTD. - - - ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 120,000 ΔΙΡΑΙ ΣΤΕΡΛΙΝΑΙ

PETROS P. TATANIS, Founder

THE NATIONAL HERALD

D. CALLIMACHOS, Editor

VOL. 11 NO. 5
MAY
1925

ΜΗΝΙΑΙΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΣ

ΕΤ. 14-ΑΡ. 6
ΜΑΪΟΥΣ
1925

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΔΥΟ άπροσδόκητα πρόγματα συνέβησαν τὸν περασμένον μῆνα εἰς τὴν Γερμανίαν: ἡ ἐκλογή ἐνὸς Προέδρου, ποὺ ἦτο γνωστὸς ὡς ἡ ἐνοχλοῦσα τῆς Γερμανικῆς Μοναρχίας καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ μετὰ τὴν ἐκλογὴν τὸν διακήρυξαι ὅτι αὐτὸς καὶ ἡ Ράιχσταγκ (Βουλὴ) εἶναι ἡ ἐνοχλοῦσα τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος.

Ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὁ Χίτλερ, ἦτο ὁ πιστὸς στρατιώτης τῆς Γερμανικῆς πατριδος καὶ ὁ πιστὸς ὑπὸ τῆς Ἀναστασίας τῶν Χορντὸλλερ. Ἐξῆτος καὶ ἀκηράτης τὴν Πατριδα τὸν καὶ τὸν Κάιζερ, εἶδε τὴν Γερμανικὴν σημαίαν κυματίζουσαν ἐπὶ τῶν Παρισίων πρὸς πενήκοντα καὶ πλέον ἔτων, τὴν εἶδε διατελλομένην θρησκευτικῶς ὑπεράνω τῶν Μαζουριανῶν λεγῶν καὶ εἰς ὀλίγων μιλίων ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν Παρισίων, πρὸ 8 ἔτων. Ἐτιμῆθη ἐπὶ τοῦ Κάιζερ ὡς Γερμανὸς παραδυνάστης τοῦ παλαιοῦ τύπου καὶ ἐλαττωθὴ ἀπὸ τοῦ Γερμανοῦ τοῦ ὡς ἡμίθεος. Καὶ ἔγινε καὶ εἶδε τὴν Γερμανικὴν σημαίαν περιτελλομένην ἐνώπιον τῶν θριάμβων τοῦ στρατεύου φέος.

ΗΤΟ παλὸν φρονιστὸν διὰ τοὺς Γερμανοὺς ποταρχικῶς καὶ ἐθνικιστῶς τὴν ἐργασίαν τὴν λυσσαδικὴν διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ καὶ τὸν θεωροῦσαν σηματωρὸν τῆς Μοναρχικῆς ἀναστάσεως καὶ ἐκδιαιτητὴν τῆς ταπεινωτικῆς Πατριδος. Καὶ ἦτο ἐπίσης φρονιστὸν ἄνηρχον ἢ ἐκλογὴν τὸν τοῦς Δημοκρατικοῦς τῆς Γερμανίας, οἱ ὅποιοι καίτοι ἠττήθησαν, χάρις εἰς τὸν χωριστὸν ἐπομήφρον ποὺ ἐργάσαν εἰς τὴν ἐκλογικὴν κινήσασιν οἱ κομμουνιστῶν, ἀνήρχοντο ἐν τοῦτοις εἰς 16,000,000, ἔναντι τῶν 14,000,000 ἀπαδῶν τοῦ Χίτλερ.

Ὁ Δημοκρατικὸς κόσμος τῆς Γερμανίας καὶ ὁ κόσμος ἔξω ποὺ ἔχει οὐδὲν πρὸς ὅσον μετὰ τὴν Γερμανίαν, ἐπερίμενε κάποιαν τραχέαν χειρονομίαν τοῦ Στρατάρχου, κάποιον προκλητικὸν λόγον, κατὰ τέλος πάντων, ποὺ θὰ μπορούσε εὖ 24 ὥρας νὰ ἀνατρέψῃ ὅλην τὴν ἐσωτερικὴν ἐργασίαν ποὺ ἔγινε ἐπὶ τὴν Γερμανίαν καὶ ἔβλεπε τὸ Διεθνὲς ἔργον ποὺ ἐπετελέσθη περὶ τῶν Γερμανικῶν ὑποχρεώσεων.

ΚΑΙ ΟΜΩΣ ἀντὶ τῶν αὐτῶν, ὁ Στρατάρχος ἀπέδειξε, ὅτι ἔδεικεν ὑπεράνω τῶν τῶν φιλοδόξων ἀπαδῶν τῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ πρώην Κυρίου τῶν Γουλιέλμων, τὴν Γερμανίαν. Ἀπέδειξε, ὅτι ἐννοῶσε νὰ εἶναι πιστὸς οἰκονομίας τῆς Δημοκρατικῆς Πατριδος τοῦ, ὅσον ἦτο καὶ τῆς Μοναρχικῆς ταυτότητος. Καὶ ὄχι μόνον ὡς ἀπὸ τῶν ὑπαικῶν ὄρων τῆς Δημοκρατίας ἐνώπιον οὐσιαστικῶν Προέδρου τῆς Βουλῆς, οἰκονομίας αὐτῆς καὶ οἰκονομίας καὶ στρατιωτικῆς, ἀλλ' ἔκαμε καὶ κατὰ ἄλλο, χωρὶς νὰ ἐπισημοποιῆ ἀπὸ κανένα ἄλλον, ἐκτὸς τῆς συνειδήσεώς τοῦ. Προειδοποίησε τοὺς θερμοκρατικούς φίλους τοῦ, ὅτι τὸν ἔβλεπε δὲν τὸν ἔκαμε μὲ τὴν γελίαν τὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν καρδίαν τοῦ, τὴν Γερμανικὴν καρδίαν τοῦ. Ὅτι ἐννοῶσε νὰ εἶναι ἡ ἐνοχλοῦσα τῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας. Καὶ οὕτως, πιστὸς τηρητῆς τῶν σημείων τῆς πατριδος αὐτῆς, δὲν ἐδικαιοῦτο εἰς τὰ γεράματά τοῦ νὰ καταπατήσῃ τοὺς νόμους τῆς. Καὶ ἔτσι ὁ διάσημος φρονιστὸς τῶν Ἀνατολικῶν ἀνθρώπων τῆς Προσέσεως καὶ πιστὸς τηρητῆς τοῦ Κάιζερ ἔγινε σημεῖον ὁ φρονιστὸς καὶ πιστὸς τηρητῆς τῆς Δημοκρατίας.

«Χρόνια πολλά, δημοκρατικὰ, τοῦ ὄργανοῦ τῆς Χίτλερ» εἶναι ἡ οἰκονομικὴ Γερμανικὴ κραυγὴ.

ΗΕΛΛΑΣ ἔπαι τοὺς δημοκρατικοὺς πολίτευμα ἐξαικλινοθεὶ ἀναστροφισμένη, λόσσα νὰ ἐσωτερικὰ καὶ τὰ ἐξωτερικὰ τῆς προβλήματα. Ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία μὲ τὴν ἐξῆτος ἐκατομῆτα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς, τὸ πλεῖστον ἀμειγρῶς, ἀποτελεῖ ἤδη σημαντικὸν παράγοντα διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὸν πολιτισμὸν τῆς Ἀνατολῆς. Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἀγγέλλουν ὅτι ἡ Ἑλλὰς, ὄχι μόνον ἐργάζεται πρὸς ἀνανέωσιν τῆς μετὰ τῆς Σερβίας συμμάχιας, ἀλλὰ καταρτίζει σχέδιον συμμάχιας καὶ μὲ τὴν Ῥουμανίαν καὶ εἰσάγει εἰς τὸν Συνασπισμὸν τῆς Μικρῆς Ἀσίας. Ἡ πρῶτη ἡρῆλος καὶ ἀδύνατος καὶ πανταχῶθεν ἐγκαταλειωμένη πατρις μας, δημοκρατικῆς, ἐπανέθηκε τὴν ἐντιμον θέαν τῆς ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἐθνῶν.

Τελευταία φωτογραφία τοῦ στρατάρχου Πάυλου φὸν Χίτλερ, ὁ ὁποῖος ἐξελέγη Πρόεδρος τῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας.

ΟΣΟΙ ΤΩΝ εν Αμερικῇ Ἑλλήνων, χάρις εἰς τὴν περικομιμένην καὶ φιλοσηρόδον καθόδον τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» παρακολουθοῦν τὴν κίνησιν διὰ τὰς βυζαντινὰς σπουδὰς ἐν Ἑλλάδι, θὰ παρετήρησαν, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ἐγένετο: ἐκδόσεις σοβαρῶν μελετῶν περὶ τῶν βυζαντινῶν μνημείων τῆς χώρας, μεγάλῃς ποσοδαίτητος ἀνασκαφαί, διὰ τῶν ὁποίων ἀνεκαλύθησαν ἀγνωστα μέχρι τοῦδε μεγάλα καὶ ιστορικὰ κέντρα ἑλληνικῆς μεσαιωνικῆς τέχνης, κατηρητοῦσαν δὲ μεσαιωνικαὶ οὐλογαὶ καὶ Βυζαντινῶν μουσείων ἐν Ἀθήναις, ἵπου δόξαται τις σήμερον νὰ λάβῃ σαφῆ ἰδέαν τῆς τέχνης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς μεσαιωνικῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Βυζαντινῆς καὶ μεσαιωνικῆς ἐν γένει ἐποχῆς.

Σήμερον ἔχομεν μελέτας σοβαρὰς περὶ τῶν Βυζαντινῶν μνημείων τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἰδίως περὶ τοῦ καυθέντος ναοῦ τοῦ Ἁγίου Λημιρίου, τοῦ ὁποίου ἀνευρέθη δι' ἀνασκαφῶν καὶ ὁ τάφος, περὶ τῶν μεσαιωνικῶν μνημείων τῆς ἀφημονήτου Μ. Λοίας, ἰδίως τῆς Ἐφῆσου, ἐνθα δι' Ἑλληνικῶν ἀνασκαφῶν ἀνευρέθη ὁ μέγας ναὸς τοῦ Θεολόγου καὶ ὁ Τάφος του, περὶ τῆς περιήμου Μονῆς τοῦ ὁσίου Λουκά ἐν Λεβαδέῃ, περὶ τῶν ἱστορικῶν μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τῶν Μετωόρων, τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, τῆς Λαύρας, τῆς Βλαχέρνας ἐν Κωνσταντινῇ, τῆς Βασιλικῆς, τῆς Λουκῆς, περὶ μνημείων τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἀστῆς, εἶναι δὲ εἰομαί πρὸς ἐκδόσιν μελέται περὶ τοῦ Μιαυρῆ, τοῦ Γερακίου, τῆς Μονεμβασίας, τῶν Θηβῶν, τῆς Θεσσαλίας καὶ ἰδίως τῆς ἀνεκαλυπτομένης ἤδη δι' ἀνασκαφῶν μεγάλης χριστιανικῆς νεκροπόλεως, παρὰ τὸν Ἄλφειόν, ἐνθα ἤμωσαν αἱ Φθιώτιδες Θῆβαι—ἐν ᾧ συγκεντρώνονται ἀπ' ἑτέρον τὰ πολιτιστικὰ μεσαιωνικὰ κειμήλια ἐν Ἀθήναις, εἰς τὸ μεθοδικῶς ἤδη ταξινομηθὲν Βυζαντινὸν μουσεῖον, αἱ ἀθροισαὶ τοῦ ὁποίου περιλαμβάνονται ἐπι χαρακτηριστικώτερον ἐπάρχει ἐκ τῶν διασπορέτων βυζαντινῶν καὶ μεσαιωνικῶν καθέλου μνημείων.

Ἀρτίως συγκεντρωμένοι ἐπιστήμονες ἠσολήθησαν καὶ ἀσολοῦνται νὰ παρουσιάσουν καθ' ἑξῆς τῆς τὰς ἀπόψεις τὴν μεγάλην Βυζαντινὴν ἐπισοπία, τὴν ὁποίαν οἱ παρρησιώτεροι ἡπειρωτικοί, θαυματούχοι ἀπὸ τὴν ἰαμῆν τῆς ἀρχαίας Κωνσταντινῆς, κατενόησαν, ὅτι ἡ γέφυρα τοῦ ἐθνικοῦ μας βίου, ἥτις πᾶς ὄδηγε ἀπὸ τὴν ἀρχαϊότητα εἰς τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα, εἶναι ἡ βυζαντινὴ ἐποχὴ, μετὰ τὴν ὁποίαν μᾶς συνδέει κίρκος διόκληρος ἰδεῶν, ἠθῶν καὶ ἐθίμων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἤμωσαν οἱ νεώτεροι Ἑλληνες καὶ ὧμερον ἀκόμη, καὶ οἱ εἶναι ἀδύνατον νὰ διαπλασθῇ νεώτερος Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς, ἐὰν δὲν γνωσώσωμεν ἐπακριβῶς τὸ πρῶτον τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν παρελθόντος, μετὰ τῆς τῆς λήμψεως, ἀλλὰ

Ἡ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΤΟΥ ΣΕΝΟΥΚΕΡΙΜ. (Ἐργον τοῦ Ὀλλανδοῦ ζωγράφου Ρόδερικου).—Ὁ Σενοκερίμ ἦρα εἰς ἐκ τῶν προεσφαιμένων Ἀσπασίων Μουραγῶν, τῶν αἰώνων τῶν Ἑβραίων ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἰσραήλ. Εἰς τὴν σκηνὴν τὸν μετὰ τὴν ἀγρῶν τῶν Ἀσπασίων κατενομήσαν. Καὶ ταῦτα χάρις εἰς μίαν ἐπισημῶν. Οἱ Ἑβραῖοι ἀπέθανον τὴν ἀπολιθώσιν τὸν εἰς τὴν θύαν ἐκείνησαν.

καὶ μετὰ τῆς τῆς οὐσίας. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ ἐνδοξοποιία τῶν ἀρχαίων μνημείων περὶ τὴν βυζαντινὴν ἐποχὴν δοκιμάζεται ἕνεκα τῆς γλιωχθῆτος τῶν παρεχόμενων μέσων ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἀλλ' ἡ ἐλπίς τῆς χορηγίας ἰδιοτέρων, ἥτι:

ἀνεκαθεν παρὰ τοῖς ἀπαιτησῶν Ἑλλήνων συνέτελλον εἰς τὴν ἐμφάνισιν παντὸς καλοῦ, δὲν ἔλειπε καὶ δὲν λείπει ἀπὸ τῶν ἐν μέσῳ παντὸς εἶδους δημοτικῶν ἐργαζομένων Ἑλλήνων βυζαντινοῦ χρόνου.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ **ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ** ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΝΑΣ νέος καὶ μίαν νέα περιπατοῦσαν ὁ ἓνα δάσος. Ὅταν καθήσασεν ἀπὸ μίαν γωνία, ἡ νέα διέκρινε μέσα ἀπὸ ἓνα χαμῶκιον ἓνα ἄνθρωπον, ποῦ τῆς εἰσελθε φίλιὰ περιπαθῆ. Φαίνονταν ἰσραὴλῆ ἐροισυμένους καὶ εἶθιαν νὰ κἀν οὐδὲν ἀκατάλληλῃ χειρονομία. Ἡ νέα εἶπε σὺ φίλο τῆς:
—Ἄν μπορῶ νὰ ἀνεγῶ ἀπὸ τὸν ἀγνωστο. Εἶσαι ἰσραὴλῆς..... Πῆγαινε νὰ τὸν τιμωρήσῃς! Ὁ νέος σικῶθηκε, ἔτρεξε κατ' ἐπάνω σὸν ἀγνωστο καὶ τὸν ἐφόρεισε ἀρκετὸ ζέλο.
Ἐπειτα οἱ δύο ἐροισυμένοι ἀπέλασαν ἡσυχῶν τὴν μοναξιά τους.
Τὴν ἄλλῃ μέρα, ὅταν ἀκόμα ὁ νέος καὶ ἡ νέα ἦσαν ἀγκαλιασμένοι σὺν κρεβάτι τους, ἓνας θόρυθος ἀκούσθηκε στήν πόρτα καὶ ἓνας ἄνθρωπος παρουσιάσθη.

—Ἐγὼ ἐπιτολή, εἶπε, νὰ διαπιστώσω τὸ ἐγκλήματ' σου...
Μόλις ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐξουσίας εἶπε ἀπὸ τὰ λόγια, ὁ νέος ἀνεγνώρισεν πῶς αὐτὸς ἦταν ὁ χθελινὸς ἀγνωστος, ποῦ τὸν ἐξολοφόρεισε. Ὁ ἀγνωστος ἐπίσης ἀνεγνώρισεν τὸν χθελινὸν σονοδὸν τῆς ἀρχαίας νέας.
—Ἀδελφε μου, ῥώτησεν ὁ νέος, ἔχεις πράγματι τὴν ἐξουσία νὰ διαπιστώσῃς τὸ πταισμόν μας;
Ὁ ἄλλος κατέβασεν τὰ μᾶτια καὶ ἀπήτησε:
—Ἡ ζωὴ ἔχει τῆς εἰρωνεῖες τῆς—τὸ καταλαβαίνω—ἀλλ' αὐτὴ τῆ στιγμή ἀντιπροσωπεύει τὸν κατῆ.
—Λοιπὸν, νὰ πᾶς νὰ πῆς σὸν κατῆ, εἶπεν ὁ νέος, πῶς δρέθηκα στήν ἀνάγκη νὰ περάσω τὴ νύχτα μ' αὐτὴ τὴ νέα, γὰρ νὰ οὐδύσω τὴ φλόγα

καὶ οὐ ἤθελες νὰ τῆς ἀνάγκη γῆς σὺ δάσος.
Σὲ ἀγῆρο, ἀναγνώστη, νὰ θυμῆς μόνος σου τὸ ἐπιπέθω αὐτῆς τῆς ἰσχυρίας, ποῦ ποῦ ἔγινε τὸν κατῆ ποῦ ἀγαπῶσα τὴ Νουῖα, μίαν νέα κόρη ἀπὸ τὸ Σιῶν.
Στὸ Σιῶν, σὺ Ἰσραὴλ, σὺ Λαμασκὸ, κάτω ἀπὸ τῶσους ἀρχαίους σήμανους, ἀνέπνευσε τῆς ἐκδοσίας ἀπὸ τῶσα ῥῶδα! Ὅλα αὐτὰ, τώρα, εἶναι οἱ κατῆ τῆς ἀνωτασίας ποῦ με κρατεῖ στή ζωὴ.
Ἐλεύθερος εἶσαι νὰ κατηγορήσῃς ἢ νὰ ἐκτιμῆσῃς τὸν ἀντιπροσωπο τοῦ κατῆ, ἀλλὰ σὺ ἰσχυρῶς νὰ σκεφθῆς γὰρ μίαν στιγμή τὴ Νουῖα, ποῦ κάθῃ δρᾶν, ἓνα ὀλόκληρο καλοκαίρι, ἦταν γυνὴ καὶ δροσερὴ σὺν ἀγκαλιά μου.
(Ἀπὸ τὸν «Κήπον τῶν Ρόδων»).

Ὁ μέγας ραββίνος τῆς Παλαιστίνης, δόκτωρ Ἀβραάμ Ἰσαὰκ Κούκ, ὁμιλῶν κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Πανεπιστημίου.

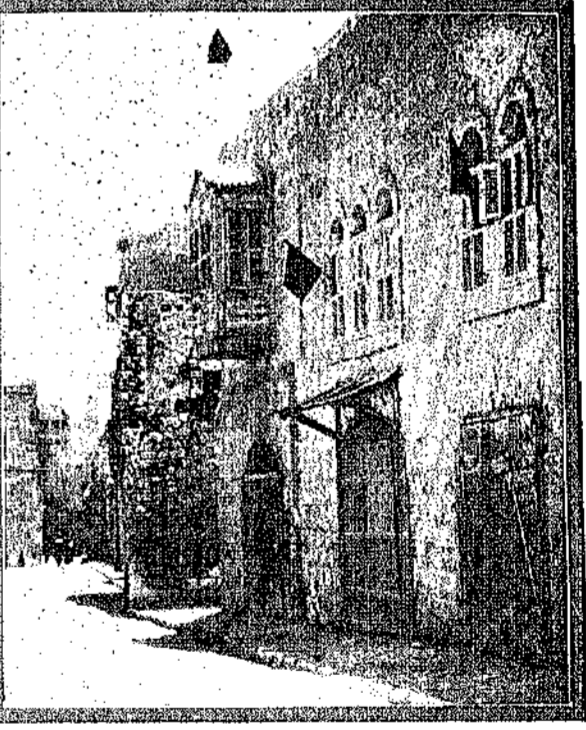

Ὁ Λόδοξ Μπάλφουρ ἔμειλεν κατὰ τὴν ἐσοτὴν τῶν ἔργων τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ τοῦ θόρου Σκότους.

ΑΠΟ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ
ΤΟΥ ΕΒΡΑΪΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΝ

Μαθηταὶ καὶ διδάσκαλοι εἰς τὸ παρά τὴν Τσῆβαν κτίριον, ἵπου εὐρισκῆται ὁ τάφος τοῦ ραββίνου Μέσο Βαλόνης.

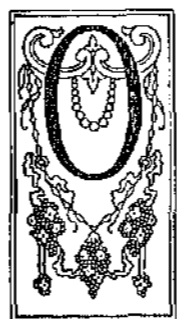

Οἱ Ἄραβες, ἅμα τῇ ἀτίξει τοῦ Λόδοξ Μπάλφουρ εἰς Ἱερουσόλυμα, ἐκλείσαν τὰ καταστήματα καὶ τὰς οἰκίας των καὶ ἀνεπέτασαν ἐπ' αὐτῶν τὴν πένθημον σημεῖον.

Ὁ δόκτωρ Βάβριαν, ὁμιλῶν εἰς τὸ Τελ Ἀβίβ, παρουσιάς τοῦ Λόδοξ Μπάλφουρ (δεξιῶ).

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΔΑΝΙΕΛ WEBSTER ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ

ΔΑΝΙΗΛ ΓΟΥΕΜΠΣΤΕΡ... Ο λόγος του ελκεν... Η ουνόρωσή του...

φρόνημα, ότι δά τους... Η ουνόρωσή του με τή διάβημα του Προέ...

ξαρησίως πρό εκατόν ετών... Η ουνόρωσή του με τή διάβημα του Προέ...

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝ ΔΑΝΙΕΛ WEBSTER

δρου Μόρω, είχε φέρει... Δεδομένου, ότι ο αγών μας...

πύσεται εις ζήτημα... Η ουνόρωσή του με τή διάβημα του Προέ...

τό 1671 ο Ιωαννής Νικόλαος Γλυκός συνέστησε... Η ουνόρωσή του με τή διάβημα του Προέ...

Είς τήν Βενετίαν εξέδόθη... Η ουνόρωσή του με τή διάβημα του Προέ...

Δεύτερον τυπογραφείον... Η ουνόρωσή του με τή διάβημα του Προέ...

Περί το 1792 ο Ζακύνθιος Γεώργιος... Η ουνόρωσή του με τή διάβημα του Προέ...

Κατά το 1797, μετά τήν πτώση... Η ουνόρωσή του με τή διάβημα του Προέ...

Ο λόγος ούτος άπηγγέθη... Η ουνόρωσή του με τή διάβημα του Προέ...

Είς τό τυπογραφείον αυτό... Η ουνόρωσή του με τή διάβημα του Προέ...

Εκλογίσεις τής 'Ελληνικής... Η ουνόρωσή του με τή διάβημα του Προέ...

"Ετοι ήρχισεν ή 'Ελληνική... Η ουνόρωσή του με τή διάβημα του Προέ...

Η Βικτωρία Μανουαίά και ή Νουβία... Η ουνόρωσή του με τή διάβημα του Προέ...

ΜΩΡΕΒΑΝΟΙ ΚΑΗΡΙΚΟΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ

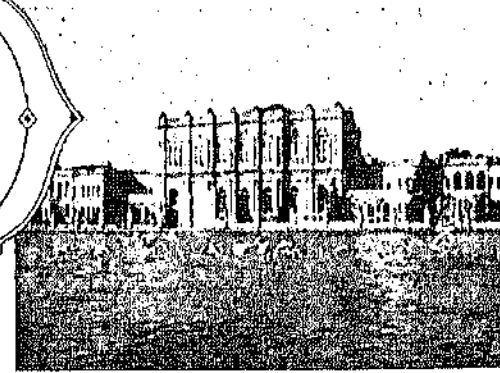
ΠΑΣΑ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣ ΕΙΝΑΙ ΑΙΡΕΣΙΣ

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

ΥΠΟ ΒΑΡΙΟΥ GUEVARA

ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΥΡΧΑΣ ΣΥΝΟΙΚΙΑΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ ΟΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΣΒΑΛΕΙΣ Η ΠΡΟΒΟΔΙΣ

ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΟΥ ΜΠΟΛΛΑ ΜΠΑΣΕ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ

ΕΥΡΗΣΚΟΜΑΙ εις την Κωνσταντινούπολιν επί τέλους, την αρχαίαν πόλιν του Κωνσταντίνου, η οποία έκαμε τους ποιητάς να ονειρευθόν και την ήσπαιν εξήγησαν εις τα τελευταία έτη του διά της γλωσσας του ποιητοφής ο Πιέρο Λοτι. Πασ' όλα τα φυσικά προτερήματα της πόλεως, επί δεκα πέντε τώρα ήμερας, καθ' ης έπισκέπτομαι την βασιλίδα των πόλεων, την εδούκω πολύ διαφορετική παρ' την εξαγώρην ο Λοτι και οι ομοειδέαται του. Η Κωνσταντινούπολις έχει καλλίτερα, αλλ' έχει και χειρότερα πράγματα. Το παλαιόν Σταμπούλ είναι αναμφιβόλως παλαιόν και διατηρεί όλην την Ανατολικήν τον αήλην, όμοιήν μάλλον εις την αρχαιοκρίθειαν της παρά εις τας εκατοντάδας των κτισίον και θόδων της.

Δρόμοι στενοί, παράθυρα αρχαϊκότα, κρημνίδια και ξόλα εις τας στέγας, γυναίκες με το σκατανό θέλω, το όποιον κατακαρδύνει το πνεύμα των Ψιλοτάτων αυξήγων. Λαός βασένδυτος και έκαταίος, παζάρια με δρόμια, τύποι Αλβανικοί και Περσικοί, ένδυμασία παράδοξοι, Βεζύρια και Λερθίσα, γεμίζουσι, ός πολυάχολα καρφάνα, τας στενάς όδοις του Σταμπού, ένω και κούτο, άναμψέ με τους όνους, ήμισους και γαλάς, άπολεπόμενα μίαν πακίλιαν άντόχημα Ανατολικήν, άπολέτοπος Ανατολικήν.....

Και ύπεράνω όλων αυτών του κατείδωσκονικού φαινομένου διακρίνει τις μίαν άπάθειαν, άνηρηλιαν και κώποσιν άλιθός Μουσουλμανικήν.

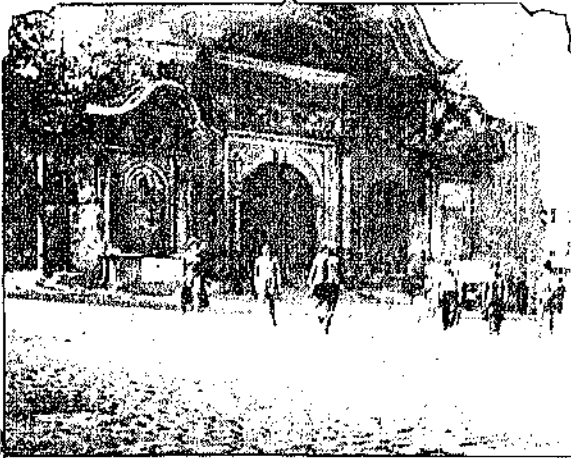
Εις το έλλαζόρα, εις το λαβυρινθώδες και παμπάλαιον Μπαζάρ του Σταμπού, εκεί δύναται να μελετήση

καιεις καλλίτερα τα ήθη και έθιμα του λαού τούτου, ο όποιος εις μικρονοής χρόνους, άπετέλει μίαν από τας φροβερωτέρας υψοκραιτούς του κόσμου. Το Σκούταρι, το Άσκιατικόν μέρος της άλλης πλευράς του Βοσπόρου, παρουσιάζει και διατηρεί παρφήτας άποφεις και είναι έφαμιλλον ή άνωτερον της Σταμπούλ εις την ωμορφίτητα και το ήμισμα. Είναι θαυμάσιος ο λαός αυτός ή ή τού τοιαύταις συνθήκαις επί αιώνας, χωρίς να άποδυναστεύεται από την χολέραν και την πανόλην.

Ο Πιέρο Λοτι δέν μιάς όμολογεί περί τούτων, αλλ' όχι περί του Ρωμαντικού Σταμπού. Μιάς όμολογεί περί του καθαρού όθου, ο όποιος είναι πράγματι καθιέρωτάς, περί τον ξεφύρον, οι όποιοι χυάδων τον Μαρμαρά, και περί του Μούρου, ο όποιος έσπαυεν εν μέσω του Βοσπόρου και έσφραγιστο εις την γωνίαν του Χριστού Κόρατος, όπως άποθήκη εις τα Έγρηνα.

Ο Γαλιτάς, με την ήλιωρικήν του κίνησιν και τις σφύρας του όποιος, παρουσιάζει και το μεταδιδόνον μετὰ τού ήθροστικώ και Ανατολικού πολιτισμού, το δε διακρίσιμα του Πόρου με την μεγάλην όνουνμον ήσθησίαν των ένόσει τους άδοκωπόντας σκευάσι με άνεσι, εν μέσω του καθαρού Έδρουλαϊκού περιβάλλοντος, τα όποιον σχηματίζει ή Εγγρημαϊκή ή ή ήνη κοινωνία.

Το Πόρον, ο Γαλιτάς, το Σκούταρι και το Σταμπού, διακρίνεται από τον κερήτιον Κόλπον ή τον Βόσπορον, είναι τα τέσσαρα πρώτα μέρη της μεγάλης ταύτης πόλεως, ή όποια ή ή ός άννοβατισόσα, άνουτιόμένη από το γινούσημα του

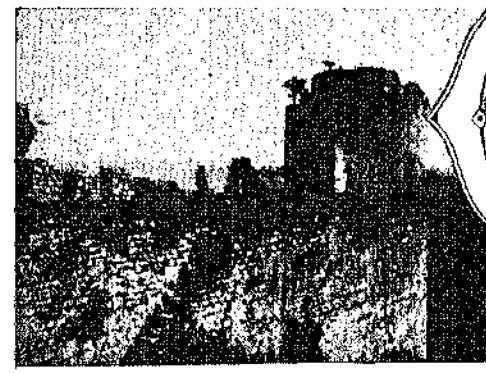

Η ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΩΝ ΨΑΝΑ ΠΥΛΗ

ΜΙΑ ΗΡΕΜΟΣ ΓΙΝΙΑ ΤΟΥ ΣΤΑΜΠΟΥ

ΜΑΚΡΑΝ ΤΗΣ ΠΟΛΥΟΥΡΟΥ ΠΟΛΕΩΣ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΠΥΡΧΟΣ ΤΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ Α Ο ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΕΣΗΣ ΤΟΥ ΜΑΡΜΑΡΑ

Ο ΓΑΖΗ ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΠΑΣΑ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΣΥΖΟΥ ΤΟΥ

ΕΡΕΠΙΑ ΤΩΝ ΦΟΥΡΤΙΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΟΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ ΑΠΕΚΡΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΙΣΒΑΛΕΙΣ

θαυμασίον θαλασίον προθύμ της, ή φροιάτης του όποιου είναι άρετή όμοια καλήγη της άτελείας και άναπληρώση όιας τας έλλείψεις, προκειμένου να δοθή εις τον ποιητήν ήμισους όμοιας φάλη και κάλλη της Κωνσταντινούπολεως.

Όμολογεί ότι ή Κωνσταντινούπολις μαγεύει με ένα ιδιόρρυθμον έλκωστικόν το όποιον κατέχει, και αγά-αγά κάθε ήμερον, αλ έλλείψεις της καλλίπνοιας από την φροιάτης της καλλοφής. Είναι δε ή καλλοφής αυτή ένας Ανατολικός έσποσμός, εις τον όποιον δέν εμειθα συναθισμένοι. Προσκειμένοι λαϊκόν να όμιλήση τις περί του έσποσμού τούτου χειράρεται πολλές σελίδας, τόσας, όσας είναι άδύνατον να γράψη τις και διά τούτο ή περιγραφή αυτή είναι περιωρισμένη.

Εις την Κωνσταντινούπολιν ήλθον άρ' οδ διεσχισα τα Βουλγαρικά σύνορα. ΑΙ πρώταί μου έντυπώσεις ένθ έσποσμήν εις την ιστορικην πόλιν, ύπερζων άλλήθως έντυπώσεις μη άφίνουσαι το πνεύμα να μορφώση μίαν γνόμην περί αυτής. Τά πρώτα ήσπαια ποδ άπαντοία εις τους δρόμους με έφρασαν εις τας παλαιάς ήμερας των παιδικών άνεμοσολήσεων, τας όποιας είχα σχηματίζει από τας ιστορίας και διηγήματα περί των Σουλτάνων και των όδικαίων, ός άπαντά τις εις κάθε Ανατολικήν άφήγησιν.

Αημονών τουτουτοτρόπος την πραγματικότητα της στιγμής, ένθ το τράνιον διέτερε τις άκαλλιεργήτους πεδιδάδας, διαμρζόμενι της όσαν ευθισμένοι εις τας σκέψεις περί των πραγμάτων και μερδών τα όποια έπρόκειτο να συναντήσω. Υπό το κράτος

των πραγματικών και φανταστικών τούτων έντυπώσεων, ή άμφοστοιχία έσποσχετο άργά, έγκαταλείπουσα την άκαλλιεργήτων βασιδών χόραν, εις τα προσέτια της Κωνσταντινούπολεως διά της άκτής της θαλάσσης του Μαρμαρά, ή όσπετιός ήνη της όποιας μοι έδιδε την πρδτων εδχόριτων χωρετισιόν. Δέν έβραδόνουν να εισέλθουν εις την πολυδάβιον πόλιν των φροσιών και των μαγαζίων και οί Τουρκικοί πληθυσμοί, με τας παραδέςους των ποικιλιοφόρων ένδυμασίας, μάς έπληροφόρον ότι πράγματι έθροσκόμειθα εις το Σταμπού, ένθ τα καταρηποριόμενα τέχη μιάς έλλορφοσίον ότι διετρεμειθα τα άσχατα Βεζαντινά φρούρια.

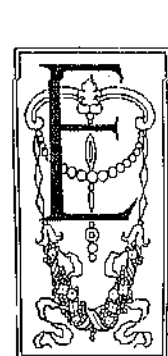
Όλίγον βραδύτερον εθροσκόμειθα και εις το κέντρον της μεγαλειέρας πόλεως της Έγγης Ανατολής. Μόλις κατήλθον από την σιδηροδρομικήν άμασαν, εθρόθεν περιουκιωμένοι από τους Τούρκους. Ήτο κατωφανές ότι ήσαν Τούρκοι, έκείνο όμοιο το όποιον δέν άνέμειν ήτο ύταν τους ήρασα να ήμιλοδν Ισπανικά και Γαλλικά. Με τας δύο αυτάς γλώσσας οι άνθρωποι αυτοί έξηγγόσαν την προθύειαν μου την όπιαν είχα χάσει ύταν ήμην εις την Βουλγαρίαν και την Σερβίαν. Ι Προφανός πρόκειται περί των ένέγων διετρημένων, ός επί το πλείστον Έλληνον και Εγγρημαϊκών. Η Γαλλική είναι συνήθως εις την Κωνσταντινούπολιν, αλλ' ή Ισπανική απαντείται, και χαμογελάουσα με την καρδιά μου όταν ήκουα τους άνθρώπους αυτός να ήμιλοδν την γλώσσάν μου κατά τρόπον Δυναχωτικόν, αλλ' ός ήγον όμοια μοι ήτο εθρόσκειτον να την άκούω.

ΑΡΧΑΙΟΝ ΜΩΡΕΒΑΝΙΚΟΝ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΝ

Ο ΠΙΘΚΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΥΣΤΡΑΛΟΠΙΘΗΚΟΣ

Ο ΠΛΗΣΙΣΤΕΡΟΣ ΤΩ ΑΝΘΡΩΠΩ ΑΝΘΡΩΠΟΕΙΔΗΣ ΤΥΠΟΣ

(ΛΙΠΟ ΤΟ CURRENT HISTORY)

ΕΝΑ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ετών παιδί είναι τόσα το κέντρον της επιστημονικής προσοχής και έρευνας των επιστημόνων. Άνακαλύφθην κατόπιν σκότους, το οποίο προηγήθη της ανθρωπίνης ανατολής, το παιδί αυτό των παμφαλαίων χρόνων πιθανόν να κρύπηται εις τα λείψανά του το μυστικόν μίαν θαυμάσιας της εξέλιξης του ανθρώπου. Το παιδί αυτό όνομάθη Αυστραλοπιθήκος 'Αφρικανός ως εκ της χώρας της γεννήσεώς του και του θανάτου του. Διατηρηθέν εντός σερρατίας εξ άδωστούλλου κενήντα πύκτου τινος την έμφάνειαν και διακοσίους πόδας εντός ενός θρόνου όρκοζώντιος, εις έν μέρος όνομαζόμενον Ίάουνγκ εις την Μπετσουαναλάνδην της Νοτίου 'Αφρικής, εθρέθη απόλυτως έν ένα παιδικό κρανίον και ένας απόλυτως μωλός. Έπι εκατοντάδας χιλιάδων ετών ίσως τα λείψανα ταύτα διεσώθησαν υπό της φύσεως. Είς λατίκις τώ έφερεν εις φώς διά της εσχίζεως, ο δέ ανατομολόγος καθηγητής Ραίμονδος Ντάρτ τοΰ Πανεπιστημίου Κούγγινγουόστερτ, του Έδινουάιμπουρογκ κίεϊθε την σημασίαν του εθρήματος.

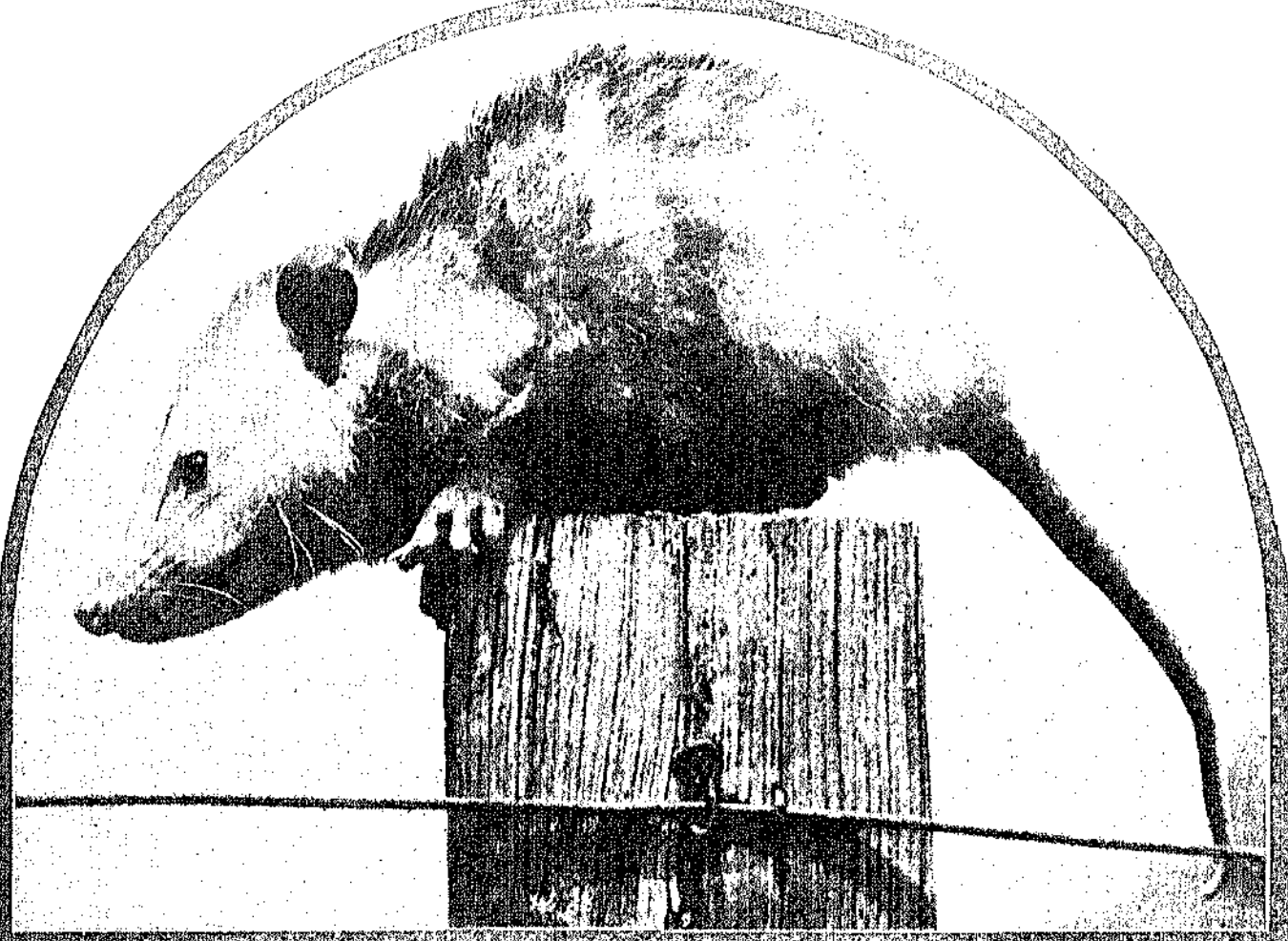
Το σκελετόν άπομεινόμα του Αυστραλοπιθήκου του 'Αφρικανού ως περιγράφεται υπό του καθηγητού Ντάρτ, άποτελούνται από δύο συντηρήματα. Το έν είναι ο έγκέφαλος του έσωτερικού του κρανίου, το άλλο είναι το πρόσθιον μέρος του κρανίου. Άμφότερα εθρέθησαν τεθλαμένα εις τόν άδωστούλλον ενός πυλινού σπυλαίου γειμάτου από άμμιον εντός του όποιου είχε διτιθήση άδωστος. Το κρανίον είναι δολιχοκεφαλικόν, μακρόν και στενόν και επιμήκες τώ σχήμα, ένθ το πρόσθιον μέρος είναι κλειτοπροσωπικόν, σχετικώς μακρόν και στενόν. Οι πρότοι τραπέζιται του παιδιού μόλις ήρχισαν να διασχίζον τά ούλα. Ο έγκέφαλος είναι άλλιον τι μεγαλειότερος ενός ανθρώπου χιμαπαζής. Μία τών διπλάσεων του έγκεφαλίου, ή σπληνεϊδής σχισμή έχει μίαν θέσαν πλησιάζουσαν τώ ίδιον χαρακτηριστικόν του ανθρώπου. Έν άλλο άνθρωποειδές χαρακτηριστικόν είναι ότι οι μύνες της γνάθου εις τώ στάδιον της εξέλιξως ήλατώθησαν κατά τώ μέγεθος, ως φαίνεται ένεκα της μη χρήσεως, ώστε ο έγκέφαλος να δύναιται να προτεινέται προς τώ έξω. Έν αντίπαροδόη προς τούς πιθήκους έλλείπουσι αι αλλακαί όπεράνω των τροχιών του όφθαλμού, άτινες εινε κανονικά,τά δέ όστά της ρινός καταλύγουσιν όπεράνω της γραμμής, ή όποια συνδέει τώ καλύτερα περιθώριον των τροχιών του όφθαλμού. Όμοιάζει προς τώ τώ ανθρώπου. Η δοντοστομία είναι πλησιεστέρα προς την τώ ανθρώπου παρά την των πιθήκων. Η μάτι σισγόν όμοιάει εις τώ πρόσθιον μέρος με την περιήρηον σισγόν της Χαελιέβέργης. Έν άλλο σημείον σημαντικόν, τώ όποιον δείκνυσι την όμοίωσιν προς τώ ανθρώπινω χαρακτηριστικόν είναι ή έλλειψις της σημαντικής ή άφωσγοαταγωγικής προεσχίζης. Ήτοι μίως έξοχής εις τώ έσωτερικόν της κάτω σισγόνος, ή όποια παρουσιάζεται εις

τούς πιθήκους. Οι κινδύνους της σισγόνος είναι μικροί και κείνται από της γραμμής όπου και οι άλλιον πυκνοί κίβητοι πρόσθιοι όδόντες. Ή όπη δια της όποιως ο κρανίος μινείως συζωίνονεϊ με τόν έγκέφαλον είναι τώ ποσθετιμίνω άσκητά έμρόδ. Είς τούς πιθήκους ή όπη αυτή είναι προς τώ όπίσω της κεφαλής, ή τοποθεσία του κρανίου εις τώ νεοστί άδωσθέν κρανίον δείκνυσει, ότι τώ πλάσμα, εις τώ όποιον άνήκεε επισήματα όρθιον. Τα εθρα διεγνώσθησαν υπό του καθηγητού Ντάρτ ως άθρωποειδής πύθικος και έταξινομήθησαν ως νέα οικογένειν, των άθρωποειδών. (HOMO-SIMILIABE).

Τώ γεγονός,, ότι τώ κρανίον ήτο τόσον νέον, όταν ο φέρων ταύτω άπέθανεν, είναι από της άπόψεως της άνθρωπολογικής μελέτης λυπηρόν, διότι τώ κρανίον ενός νεαρού πιθήκου έχει περισσότερα άνθρώπινα χαρακτηριστικά παρά τώ κρανίον ενός ενήλικου πιθήκου. Παρ' όλα ταύτα φραίνεται να μη υπάρχει άμφωδία, ότι ή έβρεσις του όπήρεσε μίαν τών σπουδαιοτέων ανακαλύψεων δια την προόδον της ιστορίας της εξέλιξως των άθρωποειδών, άν όχι της εξέλιξως του ανθρώπου, ή όποιος προέκυκην από τόν ίδιον κλάδον, από τόν όποιον προέκυκην και οι παρόντες πιθήκοι. Ο Αυστραλοπιθήκος, ή 'Αφρικανός, πιθανόν να είναι πολύ μακρότερον εις άνθρωπίνης γενεαλογίας παρά ο πιθήκάνθρωπος, ήτοι ο άνθρωποπιθήκος της 'Ιάβας, ή όποιος μέχρι τώδε θεωρείται ως τώ αρχαιότερον πλάσμα, τώ όποιον όμοιάζει με τόν ανθρώπον, καθ' όσον γνωρίζει ή επιστήμη. Ο καθηγητής Ντάρτ ήβλεν εις τώ συμπέρασμα, ότι τώ νέον ταύτω πλάσμα, τώ όποιον πιστεύεται, ότι είναι μεταβιτικός σταθμός μεταξύ των πιθήκων και του ανθρώπου, ήτο πολύ περισσότερον προηγμένον παρ' άλλος άθρωποειδής πύθικος. Φαίνεται δε πιθανόν να άποδειχθί, ένεκα αυτής και άλλων νέων σπουδαιών ανακαλύψεων σχετικώς με την αρχαίαν ιστορίαν του ανθρώπου εις την 'Αφρικήν, ή Αιαβίνειος άξίασις, ότι ή 'Αφρική είναι τώ λίκνον του ανθρώπου.

Αναφερόμενος προς τούς άνθρωποπιθήκους, εκ των όποιων τώ τετραετές παιδίον, ο Αυστραλοπιθήκος είναι έν δείγμα, ή καθηγητής λέγει: «Ο ήμιος όδτος των πλακίτων, άποκρίσεως την ικανότητα της σπρωσποτικής όμάσεως, έπιωρικήη περισσότερον των ζώντων άνθρωποειδών διά της άναπτύξεως μίας μεγαλειότερας έκτάσεως έσωτερικού έγκεφαλικού σπρωματος δια να χρησιμεύσει ως άσθηχη πληροφοριών, σχετικώς με τώ άντικειμενικόν περιβάλλον, καθότι αι λειτουργείαι του ταυτοχρόνου έγινοντο άσθηχιά εις την όψιν και την άκοήν. Οι όφθαλμοί των έβλεπον, τώ όπεί των ήτοιων και αι γείρες των εχειρόζοντο άντικείμενα μετά μεγαλειότερας έννοιας και μετά μεγαλειότερας προθέσεως, παρ' ότι συνέβαιναν εις τώ όργων των μεταγενεστέων πιθήκων. Ήτοι ήθεσι τής δίσεως της γνώσεως των να διακρίνον τώ άντικείμενα να άπαιωνται αυτών και να τώ άποκριν, πράγματα τώ όποια ήσαν θεμελιώδη δια την άπόκτησιν ένάρθρων λόγου.

Ένθ άνθρωποειδή εξεφανίσθησαν διά μέσου των αίωνων, ή ποικιλιά διεσώθη εκ της πολιτείας και της εκδόλου προσομοιωής του προς τώ περιβάλλον.

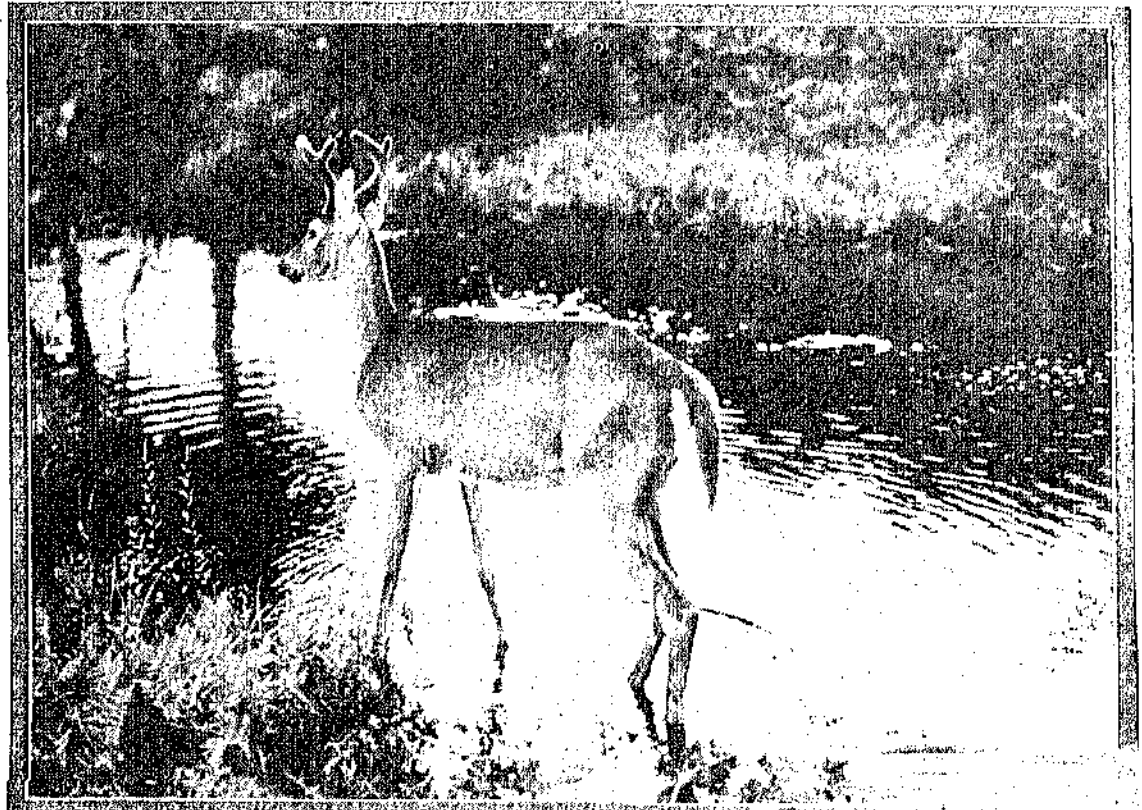
«Είναι προφανές, ότι εθρασιόμαθα ένταύθα πρθ ενός προάνθρωπίνου κλάδου, ή όποιος δέν ήτο τύπος ούτε Χιμαπαζή, ούτε γορίλλα, και ή όποιος είχε σειράν διαφόρων χαρακτηριστικόν, τώ όποια δέν άπαντώνται εις τόν άνθρωποειδή κλάδον μέχρι τώδε. Τώ πολυπλοκον ταύτω των χαρακτηριστικόν δείκνυσει, ότι δέν δύναται να καταταχθί εις κλάδον ζώντος ανθρωποειδούς.

«Ο κλάδος όδτος δέν παρουσιάζει όδως ο πιθήκάνθρωπος ένά άνθρωπον, όμοιάζοντα τόν πιθήκον, μίαν καρικατοήραν πρόδρον άνθρωπίνης άποτυχίας, άλλ' έν πλάσμα, προηγμένον πέραν των σημερινών άνθρωποειδών εις τώ χαρακτηριστικά του προσώπου και έγκεφαλικαί, τώ όποια έχουν εις τώ συμπέρασμα, ότι προέκυκην περθ εξεφανισθέντος τύπου μεταβή ανθρωπύ και των οδωροαταγωγικόν (SIMIAM) προγόνων του. Ταυτοχρόνου είναι έξ ίσου προφανές, ότι έν πλάσμα με δύναμιν έγκεφαλικού άνθρωποειδούς, χωρίς διακριτικώς τοπικώς έκτάσει, αι όποια φαίνονται άναρτήριται διά τόν έναρθρον άνθρωπον, δέν είναι άληθινός άνθρωπος. Κατά λογικην λοιπόν συνέπειαν χαρακτηρίζεται ως άνθρωποειδής πιθήκος.

«Είς πολλούς φραίνεται σπουδαίον τώ γεγονός, ότι άνεκαλύθη εις έπρωσιμάνος (υπεροαργκοαταγωγικός) και προάνθρωπίνος τύπος εις την έσχατίαν αυτήν της 'Αφρικής και μάλιστα εις την Μπετσουαναλάνδην, καθότι δέν άναμένει τις εις την έρημιον Καλαχάρον έν περιβάλλον ένδοτιόν, δι' άνωτέραν ζωικήν ζωήν. Γενικώς οι γεωλόγοι φρονοϋσι, ότι τώ κλίμα μετεβλήθη πολύ άλλιον εις την χώραν αυτήν από την κρημιδόδη (CAMPACEOUS) εποχήν. Πρέπει λοιπόν να συμπέρασμεν, ότι μόνον ή μεγεθυνθείσα έγκεφαλική δύναμις, την όποιαν είχαν οι τύπος όδτος κατέστησεν αυτών ικανόν να διατηρηθί εις έν μη ένδοτικόν τοιαύτον περιβάλλον.

Οι Αμερικανοί και οι Αγγλοι άνθρωπολόγοι και γεωλόγοι έδειξαν μέγα ένδιαφέρον δια τώ κρανίον TAUNGS και άναμένον λειτουργείας επί της ανακαλύψεως. Έγείρεται τώ ζήτημα της γεωλογικής εποχής του παιδιού, τινές δε έξέφρασαν την γνώμην, ότι ο Αυστραλοπιθήκος πιθανόν να μη είναι άπ' εθελίας πρόγονος του ανθρώπου, άλλα μίλλον μία παραρτία: της ίδιας εξέλιξως, ή όποια παρήγαγε τόν άνθρωπον.

NBW YORK. 1925. N. I. B.

Είς τόν ποί ύπόρθεος άγώνα δια μέσου τών αίωνων ή έλαφς ήφισεν εις την όκαισθίαν της τώ καλύτερον διαον άμύνθης.

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ-ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ Α.Ο.Δ.Ο. ΝΕΑ-ΠΕΡΙΒΡΓΑ-ΓΝΩΜΑΙ

Ο ΓΟΡΙΛΛΑΣ ΑΒΛΑΒΕΣ ΖΩΩΝ

ΕΝΑΣ Άφρικανός φυσιολόγος, όνομαζόμενος Κάρολος 'Αλφει, προσέτεινε εις την Βελγικην Κυβέρνησην να ήρθθ εις τώ όδρειον μέρος του Κόγκου ένα είδος επιγίωυ κυρδείσων δια τούς γορίλλας, άτινες άπειλούνται με έξέντασιν, λόγω της άπηνόσε καταδιώξεως την όποιαν διεξάγουσιν έναντίον των αί έξερεννητά βίωον των ζωών. Είς τώ παρμεγίστων αυτό παρσον της άναπτύξεως τώ κνήγον πρέπει να άπαγορευθί, τοιστοτρόπως δε ο γορίλλαι, άτινες είναι ζώα εις τώ έπακρον ένδιαφέροντα δια τώ φυσιολόγους, θα ήθύνοντο να ζώον και να αύξάνωνται, έν κλήσει εσθήν, εις μέρος πρόσφρον και εις άσπλον άσφαλές.

Ο καθηγητής 'Αλφει, όστις έζησεν επί μακρόν εις τώ παρθένα Άφρικανική ήπειρο, θεβαιώνει ότι, άντιθέτως προς τώ λεγόμενον, ο γορίλλας είναι τώ μάλλον ετοιμικόν και άβλαβής ζώον του κόσμου ταύτου.

Παρά τώ ύψηλόν του άνάστημα, την τραχηλάν κόμην του, ήτις τώ έπιτέρεται να λυγίξη με τώ δόντιον του ορόδως σιδηράς, όπασ να ήσαν αυτά άχρόνια άλέγματα, παρά την κολοσσίαν κεφαλήν του, τούς ύπερμεγεθείς όδόντας του, που τώ πρόσθιον άνακροστικόν πνευσσιατικόν, τώ μεγάλο άνθρωποειδές, δειλόν εκ φήσεως, άπομαζώνεται πάντοτε επί τή έμφανίσει άνθρώπου. Όδτω δέ ο κνήγον, δια να τώ

φθάσων, πρέπει να άκαλουθήσων τώ ίχνη του επί δολιχόρας ήπειρας.

Έν άντιθέσει προς τούς άνθρώπους οι γορίλλαι δέν διεξάγουσιν ποτέ πόλεμον άνταρταξή των και ποτέ, έκτός εάν ίσωςασιν έπλησαν, δέν προσβάλλουν ζών άλλου γένους. Ο ό καθείς από αυτους έξάλλει μίαν σφύγγον, ήτις τώ δίδει ένα ή δύο γόνους, εις κάθε τοκετόν. Οσάκις φραίνονται φιλοκλήσιαι τώ κείμενον δίδει θέλπον έν κινδύνω την οικογένειαν των.

Ο γορίλλας δέν ήμπορεί να ζήση οδωμάσ άλλω, παρά εις τώ τροπικά. Μεταφερόμενος εις ψυχρότερον κλίμα άπτεθίναται ταχύ από φθίναι. Δια τόν λόγον αυτόν, εάν δέν θέλων να εξεφανισθί, προς μεγαλήν ζημίαν της επιστήμης, πρέπει να προστατευθί εις την χώραν της γεννήσεως του.

Η ΜΑΛΛΟΝ ΦΙΛΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η ΜΑΛΛΟΝ φιλεπαναστατική χώρα του κόσμου είναι ή Ριωμασία, ήσος του 'Αρχιεπαίου των Κουβάν, εις την θάλασσαν των κοραλλίων. Ταύτω άποτελεί ίσπεροχίη, ήτις δέν να άναγνωσθηθί. *Αναστεία άτινες καταρρέουσι, έκτάσως αι όποια άνηνούνται, βασίλεις και βασίλισσαι άτινες έκαιπίζονται.* Όλα δέ ταύτα εις τώ χρονικόν διάστημα οδοκότερον έτους. Κατά τώ 1921, πρθ τής 650 κάτοικαι της ήσως ήσαν ύπάρχου της λίαν χαριτωμένης βασι-

λίσσης Ταμαίβα IV, άλλά μία τρομερά ήλιανίστασις έξέπασσε την βασιλίαν και έθεσεν εις τώ εθνος της τόν οργηρόν Ψευδίον, ως διατάρα, περιβεβλημένον βασιλικην έξουσίαν. Τώ παρόδωγμα έσφραξε μεταδοτικόν. Οι 780 κάτοικαι του Ροδάτου άνέτρεψαν τόν βασιλέα των, την αυτώ αυτοκρατορικην μεγαλειότητα Ψευδοκράτου, θέσαντες επί κεφαλής της νέας Κυβερνήσεως ένα άντιπρόσωπον της Γαλλικής Δημοκρατίας, ένθ οι 285 κάτοικαι του Βαδάτου έπεισαν τόν χωροφύλακα, όστις ύπηρείει ως βασιλεός, με ένα προέκδογμα, τώ όποιον άνεθίθεσεν εις τόν θρόνον ένα ίθαγενή διατάρα, τόν Έστειμαναχόφι.

ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΚΙΝΟΥΜΕΝΟΝ ΜΕ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ

ΕΝΑΣ Άγγλος ιατρός, ό δόκτωρ Ρούς, άνεκάλυψεν ότι είναι δυνατόν να τεθί εις κίνησιν μικρόν ήλεκτροκόν μηχάνημα δια μόνης της δυνάμεως του άνθρωπίνου όφθαλμού.

Κατόπιν δεκαετούς εργασίας ο ίατρος αυτός δήλώνει ότι τώ άνθρώπινον μάτι κρατεί μαγνητικόν φέρον, τώ όποιον άσκει δια να κρατή τώ μηχάνημα του έν λειτουργία έκ' όσον τώ κρατείται τις.

Έν τούτοις ή μαγνητική αίτη δύναμις ποικίλλει άναλόγως με τώ άντικαι και με την ήλιαν.

Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΑΛΗ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΘΘΕ΄ΕΣΜΟΥ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Ο ΑΝΤΙΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ πόλεμος που διεξάγουν οι Σοβιετικοί αρχαί της Ρωσίας ενέχει ουσιαστικόν ημισέαν όχι μόνον διά την Ρωσίαν, αλλά και δι' διόκληρον τον κόσμο. Είναι γνωστοί οι ιδιαίτεροι μέθοδοι που έχουν μεταχειρισθή οι Κομμουνιστάι κατά αρχάς εναντίον της Ρωσικής Έκκλησίας. Είναι γνωστοί οι εξευτελισμοί εις τους οποίους επέβαλον τόν πόλεμον της θρησκείας. Είναι επίσης γνωστόν πως ό Ρωσικός λαός εξακολουθεί να είναι φιλόθετος, παρ' όλας τάς καταδιώξεις των αρχών. Τό σύνθημα των Κομμουνιστών: «Η θρησκεία είναι τό θλιόν του λαού» είναι τοιχοκολλημένον παντού. «Είναι επιδεικτικώς τοιχοκολλημένον πλησίον των ιερουφλακίων και των εκκλησιών», λέγει ό Στέφανος Χάι, από τον όποιον και παραλαμβάνομεν τάς παρακάτω ταξινομημένας πληροφορίες επί γνωτού άλλως ζητήματος. Τό σύνθημα του άθεισμού διαλαλείται επί του τόχου ενός κειμένου, εις ένα στενόν δρόμον, ενόπιον του Κρεμλίνου, ενόπιον της Ίερών Δειρμών της Ίθριανής Παρθένου. Καί όμως κάτω άπασθεν από τον εν τώ Κρεμλίνω ενδρασιμόμον Άθεισμόν μετέδονται οι πτωχοί και ταπεινοί πολίται της Σοβιετικής Ρωσίας και με κατόνυν κάμνον τον στανόν των, προσευχόμενοι οιωπηλώς.

Ή έπιμονή και έμμονή αυτή του Ρωσικού λαού εις την θρησκείαν ηγάγκασεν έν τέλει τους Μπολσεβίκους να υιοθετήσουν πολιτική άνοχής προς την θρησκείαν. Καί σήμερα τον άκούετε να έμψών περί κληήρους έλευθερίας θρησκευτικής και αντιθρησκευτικής προπαγάνδας. Είς τό βάθος της νέας αυτής πολιτικής εύρίσκειται ή επί των Κομμουνιστών άναγνώρισις μιας άληθείας, της άληθείας, ότι ή θία δεν ήμπορεί να αλλάξη την θρησκευτικόν ισορροπίαν της ιερασίας πλειοψηφίας των Ρώσων. Καί όχι μόνον αυτό, αλλά και κάποιον άλλου ήμπορεί να οδηγώ ή θία. Ν' αναγκασώ δηλαδή τον Ρωσικόν λαόν ν' αντίσταθ ή και να επιτεθ ή ακόμη ενεργώσ κατά του θλιόν Σοβιετικού νοσητήματος. Τό Κρεμλίον αντίλαμβάνεται, ότι ό Ρωσικός λαός, ενώ θά ήμπορούσε ν' άνεχθ ή πάσαν άλλην κοινωνικήν και οικονομικήν μεταρρύθμισιν, δεν είναι διαθεμιένος ν' άνεχθ ή τον Άθεισμόν, επιβαλλόμενον διά της θίας. Διά τή

νή γίνη λοιπόν ή θρησκευτική καταδίωξις πρόξενος άποτυχίας του θλιόν Κομμουνιστικού νοσητήματος, τό Κρεμλίον εγκατέλειπε τον άνοιχόν άγώνα κατά της θρησκείας. Άλλά μή άπαύσθε. Έργαστείτε μόνον τον άνοικόν άγώνα. Όχι όμως και τον ουγκεκαλυμμένον. Τό Κρεμλίον άμφίρει την παλαιάν γενεάν να ζήσ ή και να άποθάν ή τήν χριστιανικήν του πίστιν, αλλά διεξάγει έπιτηδεύτατα την προπαγάνδαν προς κατάκτηση της νέας γενεάς. Ή νέα γενεά ένδιαφέρει τούς Κομμουνιστάς. Τό τί θά κάμη ή παλαιά δεν την ένδιαφέρει.

Άλλά πως λοιπόν διεξάγουν την προπαγάνδαν των; Δι' άρρητοθήσκααν κληρικόν, οι όποιοί, υποκριτόμενοι τούς χριστιανούς, ύπομοιεύον με τον άσφαλέτερον τρόπον τό θρησκευτικόν αίσθημα της νέας γενεάς. Καθώς είναι γνωστοί όλον τον δογματικόν και τον έθιμοτικόν της Έκκλησίας και της θρησκευτικής ψυχολογίας του Ρωσικού λαού, ποιά είδηλα ήμπορούν να οδηγώσουν τάς ανυπόπιους μάζας εις τον Άθεισμόν.

Άλλ' ός εξεικόσμεν από πειρά τον τάς μεθόδους των. Ό Ρωσικός Κληήρος διηρείται άνέκαθεν εις δύο τάξεις, την των «Λευκών» και των «Μελανών». Από την Μέλαν Τάξιν, άποτειλαμένην εξ έλοκήσεον από κλογήσεον, άρηγίζετο ό άνώτερος Κληήρος. Τον Λευκόν Κληήρον άπέπλυνον οι άπλοί ιερείς των χωρίων, οι όποιοί και είκόσονται εις άμεσον έπαφήν μετά του Λαού. Οι μικροίερείς των χωρίων άνέκαθεν ήσαν οι παρτά της Έκκλησίας, οι περιφρονημένοι και οι ανημέροντες μετά των χωρικόν τον άγειον της οικίας. Απώ ήσαν οι άγγελιοι παράγοροι των ταπεινών, επί των ήμερών του πολιτικού και οικονομικού θεσποτισμού της Ρωσίας. Απώ, καί αντίθετον προς τον Άνοιχόν Κληήρον, ό όποίος είκόσκετο πάντοτε έν ανυπαίισμώ με τον Τσαρισμόν, ανημερεύοντα τά παραύνα και όχι παντός και τās διαίας διαμαρτυρίας του ποιμίον των κατά του καθεστώτους.

Είναί ένόρθον διατί οι Κομμουνιστάι εξέλεξαν την τάξιν αυτήν του Κληήρου, την Λευκήν, διά την διεξαγωγήν της προπαγάνδας των κατά της θρησκείας. Όταν ή Έσσανόστασις άνέτρεψε τον Τσαρισμόν, ήλθεν άμέσως εις έπαφήν με τούς μικροκτοίχερους αυτούς της θρησκευτικής συνειδήσεως του Ρωσικού Λαού. Απώ οι ιερείς είναι οι άπολειπόντες την σημερινήν «ζώναν Έκκλησιών», την Μπολσεβικικήν Έκκλησιαν, άπώ είναι οι εκδοτά του φυλλαδίου «Άστυ Θεού», απώ οι συγγραφείς των αντιθρησκευτικόν φυλλαδίων που κυκλοφορούν μεταξύ των τεσσών Ρώσων και Ρωσοίδων.

Κάθε Λέσχη του «Συνδήτον της Κομμουνιστικής Νεότητος»—της θρογανώσεως διά της όποίας επιδιώκεται ή άδειοτική ανάπτυξις της Ρωσικής νεολαίας—έχει καθιερωμένην μίαν γωνίαν—την λεγομένην Άντιθρησκευτικόν Γωνίαν, από της όποίας επιδεικνύονται είκοσουργεσόμενα θρησκευτικά άναπαραιοείσις. Αι άναπαραιοείσις απώ είναι και επιδόξια και διάφορημο... Α. χ. εις μίαν είκόνα εμφανίζεται ό Ίησους, άνερχόμενος τον Τολκοθάν. Περιπατεί μόνος και διωθών τον ό Στανός φέρεται από τον μοχλοσάν μαζών. Παρσάτερα άναπαραιοείσις ό Καπιταλιστής στένον ύπό τό βάρος σαρκικών γυμάτων από χρήματα.

Είς τās ίδίας Λέσχας της Ρωσικής νεολαίας ψάλλονται αρχαίοι θρησκευτικοί ύμνοι της Έκκλησίας, διαστρεβλωμένοι, άλλαγμένοι εις τās λέξεις, δηλαδή έρμηνευμένοι στο καλοτύ του Κομμουνισμού. Καί έτσι ή γελοιοποίησις και ή διαστρεφ ή αντικατέστηση των βίαν κατά του θρησκευτικού αίσθηματος του Ρωσικού λαού.

Ψάινεται έν τούτοις, ότι τό Κομμουνιστικόν Κρεμλίον άντελήθηθ ή, ότι ή μέθοδός του απτή ή δεν είναι τελσοφόρος, ή εσχημοποιήθη ύπεραρκικά. Τώρα γίνεται λόγος όχι πλέον περί καισαριστικού άθεισμού, άλλ' έποικισθαμικόν άθεισμόν. Τώρα, λέγον οι μάγοι του Κομμουνισμού, πηδπει να γίνη εσργασία προς ύποκατάσταση της θρησκείας, με πώ δεν είναι δυνατόν να καταστυνθ ή. Α. χ. απτή της γελοιοποιήσεως των Ίερών Έσριών, ή Κομμουνιστική Νεολαία καθιέσωσε τās ίδίας ήμέρας προς δοξασιμόν Κομμουνιστικόν «τελειών». Ή Κυριακή τηρείται ώς Ήμέρα πεζοποριών, συναλιών και μαθημάτων φρονικής ίσοχίας και άθλητικόν διασκεδάσεον. Μ' άλλα λόγια, οι Κομμουνιστάι προσπαθών, κατά τās ήμέρας των εσριών να θρογανώνον θεάματα και κρηγίματα που ν' άποστρέφον την προσοχήν του κάμου από θρησκευτικās τελετάς και θρησκευτικά κρηγίματα. Τά Χριστούγεννα Α. χ. εσργάζεται αντί της άναμνησεως της Γεννήσεως του Σωτήσεος ή άνάμνησις των αεγαλουγιών του Μπολσεβικισμού. Τό Πάσχα, τό όποϊον εσργείται ως ά Χριστιανικός μύθος του Έσρος, εσργάζεται με άνοκήσεν του Ισορρισμού της Άναστάσεως και με άνάλοιον των έπιστημονικόν νόμων της ζωής, της Γενέσεως και άναπτύξεως αυτής, όπως συμβολίζεται από την Άροϊξιν.

Ό Χριστός δεν Άνάστη ητι ό τίτλος ενός φυλλαδίου, τό όποϊον, διασχεόμενον τό στενόν του Μαγαλιόνου.

Πρωτομαγιά, τή λούλουδα γιορτάζον.

NANNOS ΔΡΧΑΙΑ ΑΝΑΓΛΥΦΑ

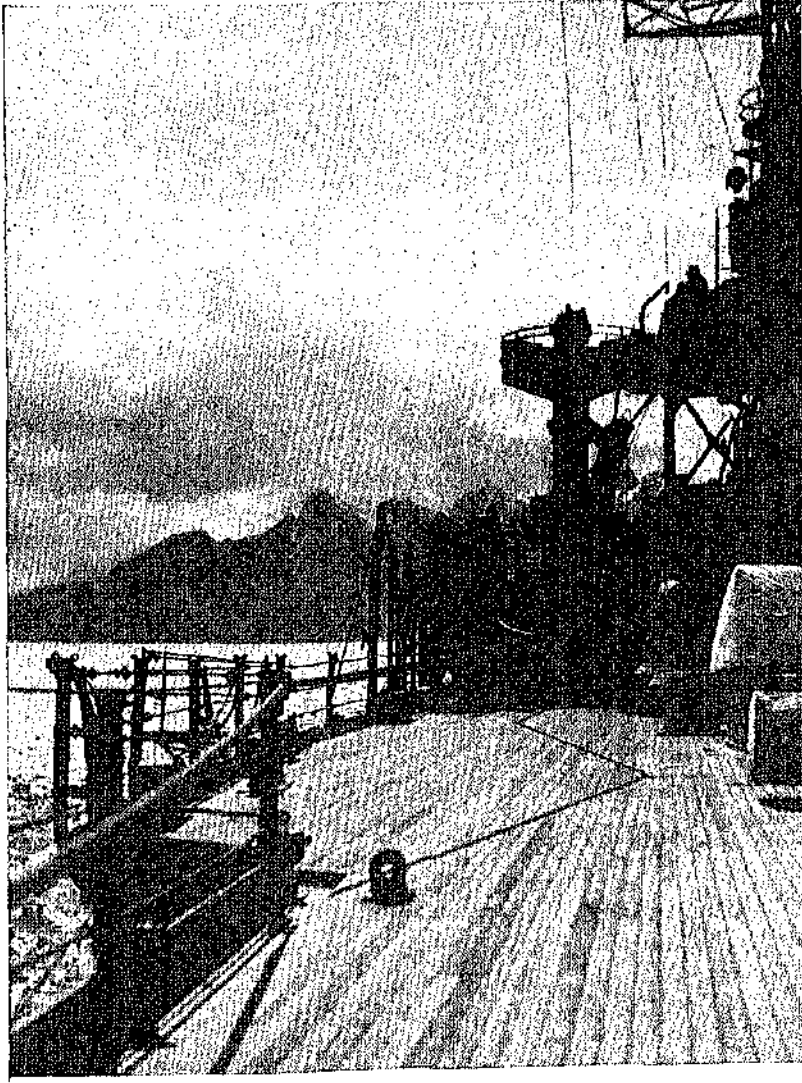
(Τεραμίσα, προς θεών είδέτεσ ούτε κανόν ουτ' άγαθόν...) ΜΙΜΝΕΡΜΟΣ

ΕΣΥ του Μιμνερμου αρχαιο παιδί μ' ένδοσιαίξεις απτή την ώρα τη μνησικακή. Έσύ που χαρίζεις τό άρωμα της ύστατης παιδικής σου καρδιάς και ό αυτό μετώ—άχ! μόνο για μία πειρά ύστατη στιγμή—για να θεώ της Αθήνας καμιά σκοτιομένη γωνία. Πάρε τό Βοεμικό σου φέλιον και παίξέ μου κεινους τούς άξους που συνειλίξεν τα σου εμπνεή ή καλός σου πατέρα εκεί κάτω στα άρχαία Έωνικά άερογιάλια.—Άλήθεια τί πικρές πού είναι οι άνάμνησεσ πολλές φορές σόν άνθρώπου, και τί σκληρά που ξεκολλών την καρδιά σαν έρχονται σέ θαρειμίσις στιγμές σαν της ταρνής της δικής μου! Ός πίνε τά μας τρωανόν παλιά σκοτιομένη τεφτέρια μ' ως πίνε τα δακρυομένα μάτια θά γενούν με θαρειμίσις καρδιά στα περασμένα!

Έλα αρχαιο παιδί του Μιμνερμου και παίξέ μου για λίγο τούς άξους τούς άρχαίους του ξεκοιμεμένου πατέρα σου. Θά προσκαλέσω να σέ συντροφεύουν στο σμυθού σου ύλοι ό διαλεξίτοι και ό άγαπημένοι σου. Ό Κάπολλος μ' ό Όβίδιος, και ό Τιβούλλος μ' ό Προπέρτιος μ' ό Πετρφόρρις μ' ό Σέλλει, άνάμα και ό Χαϊνέ θάναι κεί περιμένοντις άένα τη θασιλάσ των, τό έλεγειακό παιδί της οίμας και του σσθηού. Καί κεί με τη γυναίκα σου λαζάρα θά μάς ψάλλη της φευγαλέας θραινικής όμέσ, τό γρήγορο ποίημα της λεδεντιάς, τό όρικοσμο δέντρο

της άγάπης, όπως ήξερον να τα τραγουδούν οιησ ύμπεσ τους ό αρχαίοι Έλληνες, απώ οι άψάσαιο που λέμε πως είναι οι πρόγονοί μας. Καί θά μάς τραγουδήσ ήλιθία τό νεατικό σου πόνο, τη γυναίκα σου λαζάρα, τό τραλλό σου καρδιολογίτυ, όπως ύπνοισθαι εκείνες οι αρχαίες σόν καρπό σου, τότε που ζούσε ή Έλένη του Μεγελάνου, ή Ήρηλοση του Όδυσσεά, ή Ίουκόση του Οιδίποδα, κ' ήξερον να τα τραγουδούν στο χιέτι της ύρανής. Καί θά μάς ξεαναδοίσις τη δόξα του θρομεία, την περιφάνεια του νικητή, τον τιμίο θάνατο του γέροντα, όπως μάθαμε να τα φανταζώμασε μέσα από τά ξεδοξισμαμένα βιβλία, που μάς άφήσαν για άμταντες και ύποσιλες ύποθήκεσ οι σύγχρονοι του πατέρα σου, οι άρχαίο σοφοί και πολεμύχαται. Καί άνάμα θά μάς τραγουδήσ τό τραγοσί τό δικό σου, τό ξεχοιστό, τό έλεγειακό του Μιμνερμου, κείνα που λένε για τη γυνή Ήφροδίτη, για τό κρημένο λουλουδιότα, για τον ασηρεινό και την πούλια, και για τή χίλια δυό καλά και όμορφη της λαμπερης φής σαν την χαϊρουνται τα τρανά τα νεύτα. Κι' όταν μάς δόσης και τον τελενταίο σου άχό, θά πάρως τό φλιάντι σου και θά πās να μείνης πάλι κεί κάτω στα άπημερα παλάτι της Αθήνας, ληροσημένη στα Έωνικά άερογιάλια που έσρησε και πέθανε ό ξεκοιστός πατέρας σου. Δε θά θέμε πειρά τίποτε από σένα να πάρουμε από τη θυμήσή σου και τό άρωμα της ύστατης παιδικής σου καρδιάς.

New York, Columbia Campus, 1925 KIMON DOUKAS

Τό πολεμικόν των Ήνωμένων Πολιτειών εβίωται, διασχεόμενον τό στενόν του Μαγαλιόνου.

Η ΙΔΕΑ ΤΗΣ ΓΥΝΗ

Ή Δανική έπιδεώρισις εΤόπος διενήργησεν έρευναν μεταξύ των άναγνωστών της, όπως εσχεριώθη ποία, κατά την γνώμην των, έπρεπε να είναι τό κροσάντα της τελείας γυναίκας.

- Και ύδον τό πόρισμα:
- 1) Να διαθέη έφημερίδα χωρίς να άναστρέφ την σειράν των σελίδων.
 - 2) Να διαθέη τό κάθιστον άρθρον έφημερίδος.
 - 3) Να μη έκπένη όπισς έχη την τελευταιάν λέξην εις μίαν σελήτησ.
 - 4) Να μη ή κλωθς διά τās φλας της, όταν απται είναι άπούσα.
 - 5) Να μη άσχοληται και άλλώτερον να μη άναμνησεται εις τās φλυαρίας της γυναικός.
 - 6) Να μη μεταβήη ποτέ εις τās έκτάκτους έκκαθαριστικās πωλήσεις των καταστημάτων της μόδας και των λιλών.
 - 7) Να λέγη πάντοτε ήμίσις και εις άκαρδή άσμηόν τά έχη της ηλικίας της.
 - 8) Να μη μεμνημοθ ποτέ κατά τās συνδιαλέξεις της διά τη έγεννήθη γυναίκα και δει θέλει να είναι άνή.

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Πρόσφατον δείκτιον, δημοσιεύθεν παρά του Γραφείου Παιθών του Ύπουργείου της Έργασίας, γνωστοποιεί έκθεσιν του Γραφείου των Άπογραφών, σχετικώς με τούς γάμους, όστινες έλαβον χώραν εις τās Ήνωμένες Πολιτείας κατά τό έτος 1922 και με τά διαζύγια τά όποια έξεδοθησαν αμω των Δικαστηρίων κατά τό ίδιον έτος.

Παραποιναν έκθεσαν έκαμε τό Γραφειον των Άπογραφών κατά τό 1916. Τώ 1922 έλαβον χώραν 1,129,045 γάμοι, με άναλογίαν 38.4 γάμων επί 1000 προσώπων άγιάμων, ηλικίας πέρον των 15 έτων.

Κατά τό 1916 ή άναλογία ήτο 88.8 τούς εκατόν. Ό άλκός άρθμικός των διαζυγιών, απνα έλαβον χώραν κατά τό 1922, άνήλθεν εις 148.816 με άναλογίαν διαζυγιών 800 επί κάθε 100 χιλιάδων κατοίκων. Κατά τό 1916 ή άναλογία ήτο 281 διαζύγια. Τά τέκνα των διαζευχθέντων άνήρχοντο τώ 1922 εις 92,843.

ΜΕΛΕΤΗ ΤΑ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΙΔΙΚΟΥ

ΕΥΓΕΝΗΣ πρόσκλησις τοῦ ἐπιτάδου διακεκριμένου λογιόκρητου τοῦ Ἀθηνῶν Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης κ. Π. Τατάνη, ὅπως γράφει μερικὰς λέξεις περὶ τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων, ἐπ' ἐκκαίρῳ τοῦ πανηγυρικοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς δεκαετηρίδος τοῦ ἐγκρίτου καὶ παγκοσμίου φήμης δημοσιογραφικοῦ ὄργανου τοῦ, ὄχι μόνον δεξιαρκετικῶς μετ' ἡμᾶς, ἀλλὰ

ΥΠΟ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΜΑΝΟΥΗΛΙΔΟΥ ΠΑΡΗΣΕΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΒΡΟΥ ΚΑΙ ΑΝΤΙ-ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

αὐτῆ ἐισορῆ καὶ ἡ αὐξήσει τοῦ αὐτόθρονος πληθυσμοῦ κατὰ 40 ο/ο ὄχι μόνον γὰρ μὴ ἐπιφέρειν βίαιους κλιτισμούς εἰς τὴν ἐν γένει τοῦ τόπου κατάστασιν, ἀλλὰ ἐξ ἐναντίας γὰρ ἐπάραγγή ἢ θάσμιος πεποιθήσει, ἐπὶ τὸ τόπος θὰ ἀφελθῆ καὶ θὰ ἐξέλθῃ ἰσχυρότερος ἀπὸ τὴν μεγάλην αὐτὴν δοκιμασίαν. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν γὰρ θεωρηθῆμεν ὡς ὑπεράνω αἰσιοδοξοῦντες. Οὐδε ἐδιοῦσασιν ἡμεῖς ὡς πραγματικοὶ τοῦ προσφυγισμοῦ ἐκπαιδευτικοὶ θὰ ὑποδείξωμεν καὶ διὰ τοῦ Τόπου καὶ ἀπὸ τοῦ Βήματος τῆς Βουλῆς τὰ σωτηρι-

ῆσαι ἀνάγκη τὸ ταχύτερον γὰρ ὁμοιωθῆναι ἢ ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐγκαταλειφθεὶσα περιουσία. Ἐκ τῶν ποσοτῶν τῆς περιουσίας ταύτης ἀναμένουν τὴν σωτηρίαν τῶν οὐ δικαίω πλῆθυστον. Οἱ πρόσφυγες τῆς Ἑλλάδος ἀποπέλωσαν ἀδελφικὰν χειριεμένην ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ ὠκεανοῦ προσφυλεῖς ἀδελφοῦς τῶν. Τοῖς συνδέσμον μετ' αὐτῶν τόσαι ἐσθαὶ καὶ πατριωτικαὶ ἀναμνήσεις. Εἰς τοὺς ἐδοῦ ἀνεργεθέντας πολιτικῆς προσφυγικῶς συνοικισμούς, τὰ σερμὰ τὰτα στεγάζματα τοῦ πένης καὶ τῆς δυστυχίας, πολλάκις ἐνθρομίζονται ἐπὶ ἐπισκεπῆς τὴν Ἀμερικανικὴν γενναιοδοξίαν. Οἱ συνοικητοὶ Κοκκίνοιοιο, οἱ ἀρκετοὶ εἰς τοὺς πλοιοπολισμοὺς ἐκ 200,000 δολαρίων ἐράνου τοῦ Ἑθνηκοῦ Κήρυκος, θὰ ἀποπέλουν μνηστικὸν περιβλεπτοῦ τῆς στοργῆς τῶν πέραν τοῦ ὠκεανοῦ ἀδελφῶν.

καὶ μετ' ὀλίγου ἰδιαιτέρως. Δὲν δύνονται ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, καθ' ἥν μοι παρέχειται μοναδικὴ ἐκκαίρῳ τῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τοῦ ἐθνεγενοῦς Ἀμερικανικοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων ἀδελφῶν, γὰρ παρίδω καὶ γὰρ μὴ ἐξάσω κατὰ τὸν ἰσχυρότερον τρόπον τὴν φιλάνθρωπον συμβολὴν καὶ γενναίαν ἐπιστημίαν, ἥν ἡ κατ' ἐξοχὴν φιλανθρωπία τῶν Ἡν. Πολιτειῶν χώρα παρήγαγε πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἀνακούφισιν τῆς προσφυγικῆς δυστυχίας. Ἡμεῖς οἱ πρόσφυγες δὲν θὰ εἶναι δυνατοὶ γὰρ λημονήσομεν ποτὲ πῶσα ὀφείλομεν εἰς τὰς διαφόρους φιλάνθρωπικὰς ἐργασίας, αἵτινες νοσηματικῶς διὰ διαφόρων ἀποστολῶν καὶ διὰ διαφόρων μονίμως ἐγκαταστηθέντων ἐπιτάδων ἀντιπροσώπων τῶν παρῆσον πολλάκις πραγματικὴν σωτηρίαν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διαρκὴ ἀνακούφισιν εἰς χιλιάδας ἑλασ πενήτων, ἀσθενῶν καὶ γερῶν. Οὐλοὶ καὶ λέξεις ἀπλῶν εὐχαριστιῶν διὰ τὸ ὅπῃ πάντων ἀνομολογηθῆσαν μεγάλα ἔργα τῆς Ἀμερικανικῆς φιλανθρωπίας εἰς τὸν ὅσον ὄφελον. Μόνη ἡ ἐργασιοσύνη, ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἀδύνατος ἐργασιοσύνη ἀπλοκήσιν τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, ἴσως θὰ ἠδύνητο ἐν ἡμέρῃ γὰρ ἐκφράση τὰ συναισθήματα, ὅταν εἴναι κατέχευται διόκλητος ὁ Ἑλληνομίος διὰ τὴν ἐθνεγενίαν καὶ ἐν τῇ περιουσίῳ ταύτῃ χειρονομίαν τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ.

Ἡ κατάστασις, εἰς ἣν ἐθρομίζεται σήμερον ὁ εἰς τὴν Ἑλλάδα καταφύγων προσφυγικὸς κόσμος εἶναι πολὺ φρικτὸν γὰρ μὴ θεωρεῖται ἐξόριστος καὶ ἐθνοστρατοικὴ. Ἡ ἱστορία μέχρι τῆς σήμερον δὲν ἐχει ἀναγράψει ὁμοίαν καταστροφὴν. Μετὰ τοὺς ἀπὸ δεκαετίας διαρκεῖς καὶ θαρβάτους διωγμούς τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων, καὶ μετὰ τὸ πολέμου ἀτύχημα τῆς Μ. Ἀσίας καὶ τῆς Θράκης ἐν καὶ ἡμῶν ἐκατομύριον Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν κατέφυγεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Αἱ συνθήκαι τῆς πρωτοφανοῦς—ἐπαναλαμβάνομεν—εἰς τὰ ἱστορικὰ χρονικὰ καταστροφῆς, ὅταν ἴσως εἰσέδησεν ὁ πληθυσμὸς ὅσους, ἴσως ἐξαιρετικῶς τραγικά. Μετὰ τὴν πυρκαϊάν τῆς Σμύρνης καὶ τὰς σφαγὰς τῆς Μ. Ἀσίας, λαθούσας χώραν ὅπῃ τὰ ὄμματα τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ὁ ἐμπροσθεν στόλος τῆς μικρᾶς Ἑλλάδος μόλις κατέφθικεν ἠσθενοῦς εἰς τὰς φιλοξενίας αὐτῆς ἁκρῆς σφραγίδος καὶ πλήθῃ ἀνθρώπων ἐπάρξεων, αἵτινες ἐφρευγον ἐν τῷ ἄκρῳ καὶ ἀπελείπει τὸ πῦρ καὶ τὸν οἶδρον τῶν θαρβάτων ἔχθρας. Μητέρες ἀνευ τέκνων, τέκνα ἀνευ γονέων, γέροντες ἀπολέσαντες τὰ στερρήματα τῶν, ὄφελιμα ἐξαφανισθέντων οἰκογενειῶν, ὡς στερρήματα τοῦ ἀπαισιωτέρου ναυαγίου, κατέλειπον πανταχόθεν οἱ Ἕλληνες τῆς Μ. Ἀσίας καὶ τῆς Θράκης, λιμώττοιτες καὶ γυμνοὶ, μετ' ἡμᾶς ὅμως διατραμμένην πρὸς τὴν γωνίαν τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνισμοῦ. Καὶ ἡ γωνία αὐτή, ἡ μικρὰ, ἀλλ' ὑπερῆφανος Ἑλλάς, ὀφείλει μετ' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς. Μὲ ἀντοχήν πρωτοφανή καὶ μετ' ὀλίγου δεισιπνοῦς καταρθεῖται ὡστε ἡ κολοσσιαία

Ὁ κ. Φίλιππος Μανουηλίδης, πληρεξούσιος Ἑβρου καὶ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑθνοσυνηλεύσεως, τῆς διὰ τῆς συνοικίας του τὸν Ἑθν. Κήρυκος.

οὐδένα ὄφελος καὶ τὰς δημιουργηθείσας καταστροφάς. Οἱ πρόσφυγες δεδαίως δὲν εἶναι δυνατόν, ἐνὸς διαιτίας, γὰρ ἀναλόθουν καὶ γὰρ ἐπανέθρουν τὴν πρωτόταν αὐτῶν ἐθνεγενίαν καὶ ἐθνεγενίαν. Ὅσοι ἐργάστουν τὸν ἀνοῖκτον πόσιν περιγραφῆς πολιτισμοῦ τῆς Μ. Ἀσίας, τῆς Θράκης καὶ τοῦ Πόντου καὶ ἄλλοι ἴσως γὰρ ἐκτμήσουν τὰ ἀρεθῆτα πλοῖμα, αἵτινες οὐνεώσομεν ἢ Ἑλληνικὴ ἐθρομὴ καὶ ἐπιχειρηματικότης, κατόπιν ἐντὶμον ἀγόνων ὁλοκήσων ἐκατοστηριῶδων, θὰ ἴσως πολὺ ὄφελος διὰ τὰ ποιητέων εἰς τοιαῦτα δαίματα. Τὸ ἐπιτελεσθὲν, ἐν τοῖσι, ἔργον εἶναι κολοσσιαῖον. Ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία οὐνεώσομεν ἀφροδιῶς. Ὁ πρόσφυξ ἐξ ἄλλου ἐπεδοθῆ ἀκατάστανος εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς καὶ εἰς δὴ τὰ διαποριστικὰ ἐπαγγέλματα. Ἡ φιλοργία καὶ ἡ ἀκαταπρόντι ἐπίδοσις του εἰς πᾶν ἔργον προσευτικὸν βιομηχανίας καὶ ἐμπορίας, κατέστησαν πράγματι παρῶδευματικά, προκαλοῦσιν τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν ξέρον ἀκρόην. Ὑπερ τὸ ἥμιον ἐκατομύριον ἀγούτων προσφύγων εἶναι ἤδη τελεσιμὸν ἀποκατασταθῆναι. Ἡ Μακεδονία καὶ ἡ Θράκη ἔχουσιν ἐπιτέως μεταμορφωθῆναι. Ὑπολείπεται βεβαίως κολοσσιαία δυσχεραία. Ὁ ὀτικὸς πληθυσμὸς, οὐνεώσομεν κενός εἰς τὰς μεγαλοπόλεις, ὑποφείκει καὶ οὐνεώσομεν ὁνομήσει πρὸς τὸ μέλλον. Χρειάζεται νοσηματικὴ καὶ ἐπίπος ἐργασία διὰ τὴν ἀποκατάστασιν αὐτοῦ. Ἡ προσοχή τῶν κυβερνήτων, τῆς Ἑθνοσυνηλεύσεως καὶ τῶν προσφύγων πληρεξούσιων συγκεντρῶνται ἤδη περὶ τὴν ἐπιλοκίαν τοῦ ἀκατάστανος τοῦτον προβλήματος.

Ἡ Ἑλλάς, ὑπερῆφανος διὰ τοὺς μεγάλους τῆς φίλους, ἀποδέλπει μετὰ πεποιθέσεως εἰς καλλίτερον μέλλον. Ἡ εἰσορή τοῦ 1,500,000 τῶν Ἑλλήνων προσφύγων δὲν θὰ παρελθῇ πὸλις κερδῆ καὶ θὰ σωτηριεθῇ εἰς τὴν ἀνάστασιν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς. Τὰ μεγάλα ἔθνη γινώσκου γὰρ ἀπλοῦν ἀφελήματα καὶ ἀπὸ τὰς μεγάλας δυστυχίας.

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ ΜΙΑ ΑΛΛΟΚΟΤΟΣ ΘΕΡΙΑ ΤΑ ΣΙΤΗΡΑ ΒΛΑΠΤΟΥΝ

Ὁ καθήκοντῃς Μελίμαν ὑπέθαλε, κατὰ τοὺς ἑτάδων, μακρὴν ἐκπέσειν εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Ἑλλήνων Ἐθνεγενοῦ τοῦ Λονδίνου, ἐπὶ τῶν συμπερασμάτων τῆς μελέτης του περὶ τῆς ἐπάρξεως τῶν διαφόρων τροφίμων ἐπὶ τὸν ἀκμαστοῦ τῶν δούτων εἰς τὴν νεαράν ἡλικίαν. Τὰ συμπεράσματα του ἀπὸ ἀναστάσεων δ-λας τὰς μέτροι τοῦδε θεωρίας περὶ τῆς διαίτης, διότι κατὰ τὸν Μελίμαν, ἡ ἐπιβλαβέστερα τροφὴ εἶναι τὰ σιτηρὰ, τὰ ὅποια ἐξασκῶν διέθρουν ἐπίδοσιν ἐπὶ τῶν δούτων. Τὰ ζωοτροφὰ εἶναι τὸ ἄκρον τῆς δούτης. Κατόπιν ἔρχεται τῆς κριθῆς, τῆς ὄψιλης, τῆς σιτάλης, καὶ τέλος τοῦ σίτου. Ἐὰν γὰρ ἐξασκῶν τὴν γῆν ὅσους, ἡ ἐπὶ ἄκρον αὐτῆ τῶν σιτηρῶν ἐπὶ τὰ δούτανται, ἀρεπὴ γὰρ λαμβάνονται τροφὰ περιέχουσα βιταμίνην (κοκκινώσιν, γὰρ καὶ λαμβανὸν ἐν γένει τροφὰ) καὶ γὰρ ἐπιβλαβὴ τὸ σῶμα εἰς τὰς ἡλικίας ἄνισης ἢ εἰς τὴν νεανίας τοιαύτης, ὡς αἱ ἡλικιωθεὶς ἀνίτες. Ἐξ ἔκτων τῶν λαφάρων οὐδέ τὸ δούττον εἶναι τὸ βιολογικὸν ἀσθελεμον εἰς τὸν ἀκμαστοῦ.

ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΔΕΝΔΡΑ—ΜΗΛΑ ΜΙΑΣ ΟΚΑΣ ΕΚΑΣΤΟΝ

Εἰς τὸ Κοκκίνοιοιο τῆς Νοτιῆς Νέας Ὀυαλλίας ἕνας καλλιεργητῆς κατέφθικεν πρὸς παραγωγή δούτικὰ προσφωραθῆ εἰς δασύνσεις. Ὄφτω διὰ διαφόρων διασταθῶσεων καὶ κλαθεύσεων ἀπέκτησε τρεῖς μιλιάς, αἱ ὅποια παράγουσιν κερδοῦς ὄλκους 1.25 κλοισοφίμων (μιάς ὄκας περίπου) ἕκαστος. Τὰ μήλα ταῦτα εἶναι καὶ εἰς ποσότητα ἀνοῖτερα, διότι ὄχι μόνον διατρασοῦν δὴ τὰ σστατικά του ἐν τῇ αὐτῇ ἀνάστασιν, ἀλλὰ ἔχουσιν ὄφελος καὶ γλυκότητα ἀνοῖτερον τῶν συνήτων μικρῶν μῆλων. Ἐπίσης μία θερμοκαία του παράγει βούτυρον ὄλκους 300—350 δούτικων ἕκαστον. Ἐνοῦται δούτικα μεταφωραθῆ εἰς τὴν Γαλλίαν τοῦτον δένδρον.

ΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΘΑ ΚΙΝΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΖΑΧΑΡΙΝ!

Καθ' ἑκάστην κῆλοσιν χημικὸς ἀνεργελεῖ, ὅτι ἀνεκάλυψε καὶ νέαν κῆλοσιν βλὴν καταγοσαν τοὺς γαστροφωραθῆ, τὸ περὶ τῶν, τὴν βενζίνην, βλὴν ἢ ὄσους γὰρ συνθέσει τὴν μεγάλην θερμοότητα εἰς μικρὸν ποσότητα, τὴν καθαρότητα καὶ τὴν ἀκρίβειαν χρῆσιν. Τῶρα ἐνὸς Γερμανοῦ χημικῶς δεδοσε, ὅτι εἶναι αἱ μετὰ τοῦδε γνωστοὶ κῆλοσιν βλὴν θὰ ἐκτασοῦν πρὸς τὴν νέαν, τὴν ὅσους ἐφύθρην αἰτός, καὶ ἡ ὅσους δὲν εἶναι ἄλλο ἢ ἡ κοινή ζάχαρις. Διὰ καταλλήλου ἐπεξεργασίας κατέφθικεν εἰς οὐνεώσομεν τὴν ζάχαριν, ἀνευ δούτικῶς αὐτῆς εἰς ὄλκους. Ἡ ὁμοιωθῆ ἔξωτος, ἔξαμεζομένη ἀνευ καύσεως, ἀλλ' εὐθὺς ὡς ἐλθεῖ εἰς ἐκκαίρῳ μετ' ὀλίγου ἀποσφαιροθῆ ὄλκους, καὶ τὴν μηχανὴν μετὰ δυνάμεως διατάσσεται τῶν μετὰ τοῦδε κῆλοσιν βλὴν.

Αἱ ἐξοχικαὶ ἀπολαύσεις μετ' ὀλίγον ἐσθρομὴν τοῦ καλοκαιριοῦ.— Ἡ Πέγκω Κλάρκ, φοιτήτρια τῆς γορκενικῆς σχολῆς Μπλάντσον, ἐν ἄκρῳ Ἀντζέλες τῆς Καλιφορνίας, μετ' ὀλίγον ἀποκαταστῆ καὶ μετ' ὀλίγου ἀνοῖσεως.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΗ ΖΗΛΕΙΑ ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΜΕΝΑ

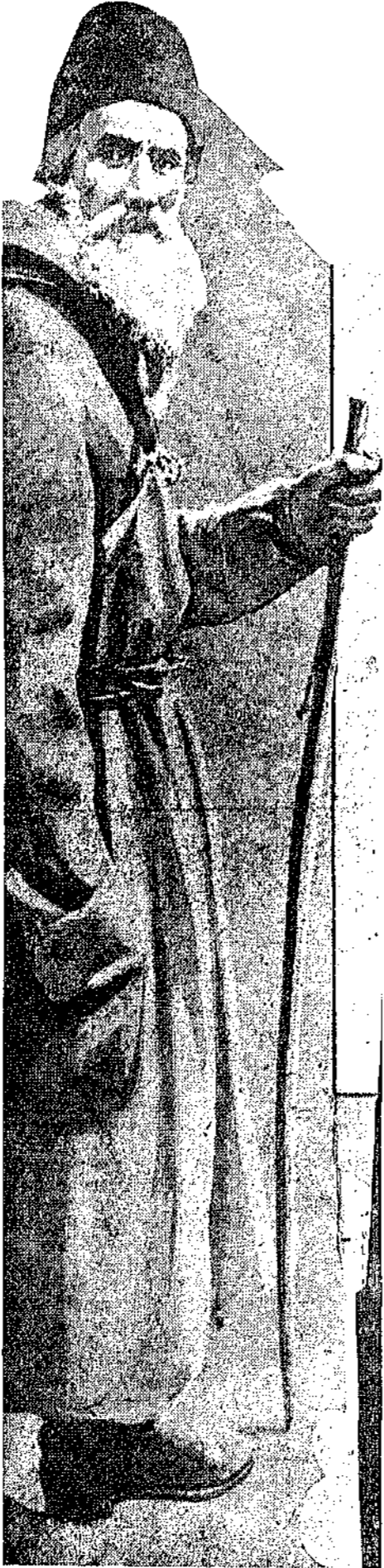
ΜΕΤΑΞΥ των ανεκδότητων χειρογράφων του μεγάλου Ρώσου διανοούμενου και συγγραφέως παγκοσμίως φήμης, Κόμητος Λέοντος Τολστόη, των ανεκδοτήτων εγγράφων, συγκαταλέγεται έν έντελέως άγνωστον μέχρι τούδε και άγνωστόντο Κεφάλαιον του περιήμου έργου του «Κριστούδες Σονάταν». Έν γνήσιον γραπτόν του Κεφαλαίου τούτου εισίσταται ήδη έν Μόσχη και έπίκειται ή έκδοσίς του μαζί με άλλα είς ίδιον τοίβιον, υπό τον τίτλον «Ο Τολστόη περί του έαυτού του». Επί τής δεσμιόσης των χειρογράφων του Κεφαλαίου τούτου ή Τολστόη είχε σημειώσει ιδιυχείρως την λέξιν « Παρλιέσκω». Κατωτέρω ή άναγνώστη: Ό άνοήτων εύβλίας τό αίτιον τής απαράλειψαις τούτου. Καίτοι τό κείμενον του Κεφαλαίου τούτου έλλειπε τό εώς τής δημοσίεωτης διά πρώτην φοράν, δέν τά ήμολογήθη εύθως έξ αρχής, ότι πρόκειται περί μιάς άριστουργηματικής πραγματείας περί τής Ζήλειας, ένεχώρησε ταύτην την έξαιρετικήν σπουδαιότητα: ότι δέν είναι άλλο τι εμή ή αυτοβιογραφική έξιμολόγησις του έξοχωτάτου φιλολογικού πνεύματος τής Ρωσίας. «Ισως ουδέίς άνθρωπος καθ' όλας τάς έποχάς έγράφε ποτε μετά τόσης όμής παρηγορίας περί του πολύποδος καρκίνου τής Ζήλειας, ή όποιος κατατρούει λαομάργας τάς ευτυχίας τής έγγάμου ζωής έν τώ κόσμω τούτω, όσον ή μέγας Τολστόη είς τό παρακαίον Κεφάλαιόν του, και είναι έντελέως άδύνατον τά άρεθρή άνήρ ή γυνή και είς τά άκρότατα άκόμη όρια τής Γήνης Σφείρας, που τά μή άναγνωρίζουν μέσα είς τάς γραμμάς αύτας του μεγάλου Ρώσου έν σκοτεινόν και πένθιμον μέρος του ίδιου των έγγάμου είου...»

«Ότι πολύ πρό του θανάτου του ή Κόμητος Λέων Τολστόη είχαν είπει είς τόν Μάξιμον Γκόρνυ και είς ομάδα εύλεκτών φίλων του: «Όταν θά έχω τό ένα πόδι μου είς τόν τάφον, θά είπει τήν α λ ή θ ε ι α ν διά τάς γυναίκας, και αφού τήν είπω θά πρήξω είς τό φέρετρόν μου, θά σύρω έπάνω μου τό σάμπανιά του και θά αναρρονίσω: Κάμετε ή τι έβλασε τάρα».

«Τό έλέμμη που μάς έρριψαν», προσθέτει ή Γόρνυ είς τās άρρήσεις του περί Τολστόη, ήδη τούτον άγγιον, τόσον τραυματικόν, ώστε όλοι οι παριστάμενοι έσιγήσαν έν άρεσιτόν».

«Ο Τολστόη εκράτησε τήν ύπόθεσιν του πριν άποθάνη, ήβηπε τήν άλήθειαν διά τάς γυναίκας—και όχι μόνον τούτοι, άλλ' άπεκάλησε και τό μέγα μυστικόν τής άτυχοφς έγγάμου ζωής του μετά τής συζύγου του, Σοφίης Άνδρσεγιέβνα Μπέχη. Κοιμήσσης Τολστόη. Αλλά ή άποκάλησις του μυστικού τούτου εθεωρείτο ως συναπολίτισθεν μαζί του. Πουθενά είς τά άνέκδοτα γραπτά του δέν αναφέρεται—έπί έτη. Τώρα, αφού παρήλθε δεκάς και πλέον έτών, επί τέλους, τό μυστικόν άπεκαλύφθη. Συσταματούται είς τό προκαταρθέην Κεφάλαιον του περιήμου φιλολογικού του έργου «Κριστούδες Σονάταν», Κεφάλαιον, του οποίου ή δημοσίεωτης άπηγγερεύθη ύπ' αύτης τής χειρός του συγγραφέως.

Η «ΖΗΛΕΙΑ», υπό του Κόμητος Λέοντος Τολστόη, ανέκαλύφθη είς τήν Πετρούπολιν υπό του διεθνοφς φήμης δημοσιογράφου Ισαάκ Ντόν Λεβίν, όστις άπέστειλε τά αυθεντικά χειρόγραφα είς Άμερικήν, όπου και έδμμοσειώθη διά πρώτην φοράν μόλις πρό τίνος. Η «Ζήλεια» άποτελεί μίαν καταπληκτικην προσωπικήν εξημολόγησιν ένός των

«Ο μέγας ιδεαλιστής Κόμητος Λέων Τολστόη, περιβεβλημένος με τό άπλούδ ένδομω του Ρώσου χωρικού, καθ' ήν έποχην έπείσειρσε τά ζήση τήν ζωήν του Χριστού».

μεγίστων του κόσμου φιλολογικόν πνεύματων, έν υπερδυναμικόν ανθρωπίνον φιλολόγημα τό όποιον ψάξει καθ' εύθαιαν τάς καρδίξ, άνδρών τε και γυναικών, είναι ή λύσις ένός μεγάλου φιλολογικου μυστικού και τό κλειθρον τής πολυτάχους και δραματικής έγγάμου ζωής του Τολστόη.

«Ο Λέων Τολστόη, ένγονήθη Ρώσος άριστοκράτης, υπό τήν παρφόραν των Τσάρων, των Ιβριτών και άρχων τής πλέον δεσποτικής άριστοκρατίας ήν ένγονώσε ποτε ή κόσμος. «Ο τίτλος του Κόμητος Τολστόη άνήγιστο είς τά έτη τής βασιλείας του πρώτου Πέτρον. Άλλά αφού έπατάληρον άρειόθως τήν νεανικήν του ζωήν είς τās ήθούας και τάς άστάτους τέχναις—όπως όλοι οι νεαροί Ρώσοι άριστοκράται—άφνης κατέπληξε τόν κόσμον: πρώττον με τά γραφόμενά του, τά όποια τόν άνεκρήττον ύπέροχον πνεύμα, και δεύτερον με τās θεωρίας του, αί όποια συνστασίζοντο με έκίνιας του Μεγάλου Άνθρώπου τής Βοληλαίας.»

«Ο Τολστόη «έξήληεν είς τό άνοικτόν ύπερ του Ρώσου άρέτου». Έγραψεν άπρακαλύπτως μίαν επιστολήν είς τόν Τσάρον, έν ή τόν άπεκάλε άδέλφον». Δι' αύτης προσκινδύνωσε τήν Σιβηρίαν. «Ίπι πλέον επραττε όσα έδιδόσκον. Πλευθήρως τούς ίδίους του σκλάβους. Διαιρούσαν όλην τήν μεγάλην περιουσίαν του. «Επώλγη ή τήν κακινήν περιβολήν του Μουσίου. Είργάζετο γυμνάσιους είς τούς άγρούς. Περισσότερον από κάθε άλλον άνθρωπον τής έποχής του εδουόκμασε τά ζήση ως ή Χριστός.»

«Όταν ή Τολστόη άπέθανεν ήτο τό είδωλον τής προλεταρίου Ρωσίας και κατέηλεν είς τόν τάφον με τήν σφαγήδα ένός των κρατίστων συγγραφέων έν τή ανθρωπινή ιστορία. «Ο κόσμος σύμπας του άπένευμεν ύψίστας τιμάς. Και έν μέσω όλων αυτών των τιμών και των όμνων έξήχουσαν θένιν κατείχε τό όνομα τής Κοιμήσσης Τολστόη. «Η έπιπροή τής άφοσιωμένης του συζύγου»,— «ή πειθαρχικός τής»,— «ή εμπνευστικότης τής»,— «ή ευγενής τής προφολακτικότης»,— «ή θεωρίας των άγάπην»,— τιαύτα φράσεις έγραμμοποιούντο προκειμένου περί αύτης. «Τό πιστόν, κατά τήν έσοχήν επείνην, ουδέποτε άνοικετόθη με πρώττον τί τήν έσωτερικήν ζωήν των Τολστόη. Και τότε:

«Η Κοιμήσσα Τολστόη έδμμοσειώσε τήν αυτουβιογραφίαν τής. «Η άνεκρήσθη καταπλήχσαν διά τό σθηλάξ καρτικόν της και άνωθεώθηεν επί των άνθρώπων των. Έν αύτη, με αυθεντικότητος άναμνηστικότητος, κατεκρίπτει ή μόθη τής «τελείας άγάπης» των Τολστόη. «Η Κοιμήσσα πώλαχού του έτελείου τής όμλαιο εκλητικιστοφς περί του συζύγου τής, τήν όποιον άπεκάλε: «άνκεντρικόν», «αζέβερτον», «τρικονικόν». Διεκρήρυταν ότι ουδέποτε συνεπάθησε με κάλλος έν των θεωριών του. «Επί πλέον άπεκαλύπτουν ότι τήν είχαν εγκρατελείσει και ήρωίτευ—έπί πολλή έτη—τά τζήση μετ' αύτης.»

«Ουδέποτε όθ μόθη τό πραγματικόν αίτιον» συμπλήρωσεν. «Άς τό άνακαλύψουν αί εισηργεί τον.»

«Η θ ε ι α ν ο ρ α μετάξυ έμού και του συζύγου μου», έγραψεν, «επλήθη όχι διότι ή καρδία μου ευρίσκεται μακράν αύτου. ΊΠτο αύτός ή όποιος άπήλθε μακράν μου, ουχι είς τήν καθημερινήν του ζωήν, άλλ' είς τά γραφόμενά του και τάς διδασχάς του, σχετικώς με τόν τρόπον καθ' έν όφείλου τά ζώου οι άνθρωποι. Εύρον πολλάκις τόν έαυτόν μου

άνικανον τά ακολουθήσας θεωρίας του. «Επί όλοκληρούς ήμέρας έθέρικε μαζί με τούς χωρικούς και ένον κατακυμαζετο ήρχατο είς τήν όικίαν μας και έκάθετο περιλυπος και όννονος και έδειχνε σημεία σφαιδρας δυσπραξίας διά τήν οίκογενειακήν μας ζωήν. Μίαν φοράν έπλήθη τά νυμφευθή μίαν Ρωσοίξα χωρικήν, άπλην άγροτίδα, και τά άναχωρήσε κρηφιας, μαζί με τούς χωρικούς του, όπως άρχίση νέαν ζωήν. Αυτό μου τό εξομολογήθη ή ίδιας. «Επί τέλους, μίαν 17ην Ιουνίου, κατόπι μιάς μικράς μας φιλονικίας είς τούς ήππους, παρέλθειν ένα σάκκιν με τας χρειώδ, τόν άνήρτερον επί του ώμου και εγκρατελείσε τήν οίκίαν μας λέγον ότι άναχωρεί διά παντός—ισως διά τήν Άμερικην—και ότι ουδέποτε θά επανήρχετο. Η διαγωγή αύτη του συζύγου μου με ώδήγησεν είς τήν άπειπίσιον.»

«Μέσωσε μετά τήν δημοσίευσιν των άνωτέρω εκημολογήσαν σφοδρόν αντεπιθετικόν πυρ έν μέρους των φίλων του Τολστόη κατά τής Κοιμήσσης. «Ο Βλαντιμίρ Τσίρκοφ, ή πλέον επιστηθίος του Κομητες, επετέθη κατά τής Κοιμήσσης πικροχόλως. «Ουδέποτε τόν ήγάπησα, διεκρήρυεν. «ΊΠτο μία φιλόφρονη, επηρεμένη, αντισυμπαθητική, Σενυερής άληθινός επί των ώμων του Τολστόη. «Τό καινόν, καταπάλητον, αλλά και περίεργον, δέν έντρωίξε τί τά πιστεύω. «ΊΠτο ή

Τολστόη όμα; «Η ή σύζυγός του; Και τί ήδύνατο τά συμπαρήθη από τās παραδόχους έκείνας άλληλοκατηγόρίας και έννομησεις, αναφαιτίως με αύτη φιλοφροσίαν και αύτη τυραννίαν—ποίον, άρα γε, τά ήτο τό πραγματικόν αίτιον τής κρηφίας καταρρέωσιως τής Τολστόειου ευτυχίας;

Ουδέποτε υπήρχεν ίκανοποιητική άπάντησις. «Ο σκελετός τής βίλης υποέθεσις, οίσωδήποτε και άν ήτο, όφείνετο προσηραμένως τά προσηραμένη είς τά άπόρητα των Τολστόη. «Η Κοιμήσσα έφανίσετο έχουσα δίκαιον έταν διεκρήρυτεν: «Ουδέποτε ποτε θά δυνήθη τά μάθη τό πραγματικόν αίτιον.»

«Αλλά τώρα—ως άλήθνης σωνή έκ του τάφου—έρχονται τά άύτιον την άπάντησιν αύτοι όστοι οι λόγοι του Τολστόη. Είπεν, επί τέλους, «τύν α λ ή θ ε ι α ν διά τάς γυναίκας». Είχεν εξομολογήθη τό μυστικόν του—και έπειτα κατεκράτησε τήν εξομολόγησιν του, ως άνθρωπος φοβόμενος τά πράγματα που δέν λέγονται εύλόγως. Η εξομολόγησις του ήμλαιο άπ' έαυτής. Είναι εκπληκτικός δικαία. Έάν καταγροφή τήν Κοιμήσαν Τολστόη, επικρίνει όμοίως και τόν ίδιον έαυτόν του, καυτηριάζει και τάς δικίας του άδουόκιαις. Και τό συμπάσιαις όλα είς μίαν και μόνην λέξιν, τήν όποιαν έγραψεν είς τήν αρχήν τής:—«ΖΗΛΕΙΑ.»

(ΥΠΟ ΚΟΜΗΤΟΣ ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΗ)

ΚΑΙ, Η ΖΗΛΕΙΑ, παραμένει άκόμη ως έν τών μυστικόν τής έγγάμου ζωής, τό όποίον όλοι γνωρίζουν και ίλοι έν ταύτη άποκρύπτουν. Μία ιδιαιτέρας πηγής, από τήν όποίαν εκπορεύεται ή αιώνας Περασμός έναντίον των έγγάμων, είναι ή ζήλεια μεταξύ άλλων, επικρατούσθη από τήν ύπέροχουσιν κοινήν πηγήν τής άμοιβαίας άποσοφισής μεταξύ άνδρός και γυναίκας, και ή όποία προέχειται από τήν ήνωμένην των σύμψεων προς μισαμόν τής ανθρωπίνης νουχής.

«Άλλά, συμφώνως προς μίαν ένυπόθεχουσαν έν ήμιν κοινήν συνεννόησιν, έχει άποφασισθη τά άποφασίζομεν ταύτην από όλους, και κεκορημένη παραμένει. Καίτοι ένήμεροι του τοιούτου, έκαστος έξ ήμών διαλογίζεται και Ιδων δι το άνυχες αύτο χαρακτηριζομένων τυραννεί αυτών και μόνον και όχι τήν άλήθειαν. Πιστινή ήτο και ή ιδική μου περιπίτωσις, οία έπρεπε τά είναι.»

«Η ζήλεια δέν είναι δυνατόν παρά τά όριόσται μεταξύ ούζόντων ούζόντων άνηθίωσις. Έάν άμφότεροι δέν δύναται τά δουόσσαν τάς άπολαύσεις των διύ τον κιάλον του τέκνου των, επί παραδειγματι, δια τούτον και οι δύο σωμαολογοήν τήν άδυναμία των τά δουόσσαν τάς άπολαύσεις των προς χάριν τής ήθικής—δέν λέγω προς χάριν τής ευτυχίας των, ή τής ελπίνης, διότι είναι εύλογον τά ήμωστάνη τις έν τώ κοινω και έν άγνωσ των άλλων. Έκαστος ιδιαιτέρας γνωρίζει κάλλιστα δι και ή βίβρος των ούζόντων δέν έχει ένδοασμολές είς τήν παρασίτων τής «Ευδόμον Ένοπλης. Τό γνωρίζουν δέ διότι ήνωμένως και κοινώς παραδοχίζουν τά ήθικά διδάγματα, και εξ αυτώ ηργάζει ή έλλειμεις εμπιστοσύνης, ή όποία πάλιν τούς κάμνει τά ζηλοισιουόν άλλήλους άεινάως.»

«Και καί' αυτόν τόν τρόπον ήμεις,—έγώ και ή σύζυγός μου—βασανιστόως εξηλιτυπομεν άλλήλους. «Όι τί τρομέρον άίσθημα είναι αύτο

—ή ζήλεια! Δέν έχω ύπ' όριον μου τήν οίτην ταύτην τήν γνωσίαν ζήλεια. ή όποία έχει κάποιον είδους βάσιν. Αύτη, ή γνωσία ζήλεια, είναι μόν μαγιώσιν, άλλ' έν τούτοις, είς κάποιον άκρον της, εθροισεται ή έλπίς και ή λύσις. Έκείνο διά τό όποίον όμλίω είναι ή άσιηαικίος, ή άνοπίστατος ζήλεια, ή όποία μοιραίως ποίς συνυδαει κάθε άνήθικον γάμον, και ή όποία, μη έχουσαν βάσιν και άραφήν, δέν έχει έπίσης και έλλίπα και λύσιον. «Η πρώτη είναι πληγή, ή δευτέρα είναι όδών ένας σφοδρός ποιόδοτος, κρατίον ήμείρας τε και νυκτός, άνευ τέματιος, άνευ διακοπής.»

«Η ζήλεια είναι φοικιδής, αύτο και μόνον, φοικιδής. Η ζήλεια είναι ως εξής:

«ΊΠτος τοιάψ αύτός τά την σκέπειται, ποίς ή θαυός αύτός τοιάψ τά υλοοργίζη επί μιάς πιθανότητος ερωτικής μαζί της; Και ποίς αύτη, δλέπονται όλα αυτά, καμίνεται και τά άνέχεται;» έρωτώ τον έαυτόν μου.

«Αλλά αυτη, όχι μόνον τά άνέχεται, αλλά και φαίνεται πολύ ευχαριστημένη. Δύναται τά ίδιο και είναι βέβαιος περί τούτου, ότι αυτη, ήτι δήποτε και άν κάμνει, τό κάμνει δι' αυτών, μόνον δι' αυτών.»

«Και τότε ήρωδύμι μέσα είς τήν ηρωχην μου τοιούτον φλογομόν μίους έναντίον της, ώστε κάθε της λόγος και κάθε της κίνησις κιαναγή δι' έπί πράγμα άηρόδ. Αύτη ή αντίληφθαίμεται και δέν γνωρίζει τί τά κάμνη. Τέλος περιβάλλει τόν έαυτόν της με μίαν άδιαφορίαν ηρωχάν. «Α! ή ποσάραυ και αύτο τόσο προκαλει τήν χαράν της. Είναι υπερβολικός ευχαριστιμένη! Τό μίθος μου εκτεινεται πελώριον, άλλά δέν τοιάψ τά εξαργιστώδ, έφ' όσον γνωρίζω δι και τήν βάθη τής ηρωχής μου δέν έπαύχουν άρεκέτι δικαιολογητικά

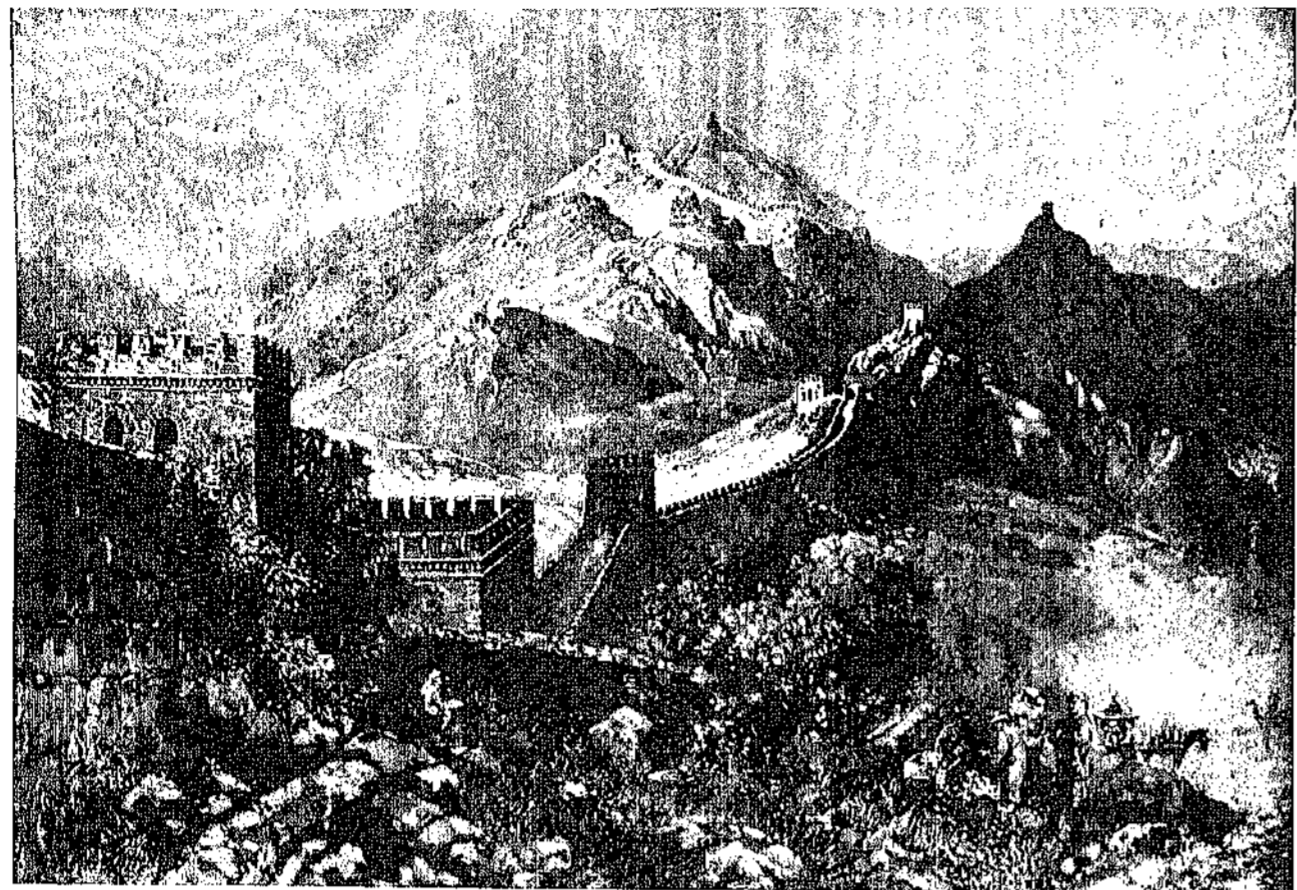
«Η Κοιμήσσα Τολστόη, ή όποία μετά τόν θάνατον του συζύγου της διεκρήρυτεν ότι ουδέποτε ή κόσμος θά μόθη τό μυστικόν τής τραγικής έγγάμου ζωής τής.»

«ΊΠτος τοιάψ αύτός τά την σκέπειται, ποίς ή θαυός αύτός τοιάψ τά υλοοργίζη επί μιάς πιθανότητος ερωτικής μαζί της; Και ποίς αύτη, δλέπονται όλα αυτά, καμίνεται και τά άνέχεται;» έρωτώ τον έαυτόν μου.

«Αλλά αυτη, όχι μόνον τά άνέχεται, αλλά και φαίνεται πολύ ευχαριστημένη. Δύναται τά ίδιο και είναι βέβαιος περί τούτου, ότι αυτη, ήτι δήποτε και άν κάμνει, τό κάμνει δι' αυτών, μόνον δι' αυτών.»

«Και τότε ήρωδύμι μέσα είς τήν ηρωχην μου τοιούτον φλογομόν μίους έναντίον της, ώστε κάθε της λόγος και κάθε της κίνησις κιαναγή δι' έπί πράγμα άηρόδ. Αύτη ή αντίληφθαίμεται και δέν γνωρίζει τί τά κάμνη. Τέλος περιβάλλει τόν έαυτόν της με μίαν άδιαφορίαν ηρωχάν. «Α! ή ποσάραυ και αύτο τόσο προκαλει τήν χαράν της. Είναι υπερβολικός ευχαριστιμένη! Τό μίθος μου εκτεινεται πελώριον, άλλά δέν τοιάψ τά εξαργιστώδ, έφ' όσον γνωρίζω δι και τήν βάθη τής ηρωχής μου δέν έπαύχουν άρεκέτι δικαιολογητικά

«ΊΠτος τοιάψ αύτός τά την σκέπειται, ποίς ή θαυός αύτός τοιάψ τά υλοοργίζη επί μιάς πιθανότητος ερωτικής μαζί της; Και ποίς αύτη, δλέπονται όλα αυτά, καμίνεται και τά άνέχεται;» έρωτώ τον έαυτόν μου.

Τὸ Μέγα Σκοπὸν Τείχος. Πρωκτῆς τῶ 200 π. Χ. διὰ τὰ ἀποκλιεῖται τὴν Κίονα ἀπὸ τῶν ἐξωτερικῶν κλισίων.

δεις; "Ὡ, τί ἐξουθένωμα εἶναι αὐτὸ τὸ προδοτικὸν πιάσμα!... Καὶ αὐτὸς; Αὐτὸς! Αὐτὸς! Τί ὡς πρὸς αὐτόν; Ἔναι ὁ ἴδιος ἀκριβῶς, ὅπως βλοὶ οἱ ἄνδρες, αἰὸς ὄνη- ἴα καὶ ἐγὼ, καθ' ἣν ἐποχὴν ἤμην ἐλευθέ- ρος... Αὐτὸς πλημυρεὶ εὐτυχίας ἐπὶ τῶ γεγονόςτι. Βλέπω ἀκόμη νὰ ἀνθίσῃ ἐπὶ τῶν χεῖλέων του ἕν πονηρὸν μειδίσμα ὁσάντις με ἀνιχνεῖ, σάν νὰ μοῦ λέγῃ: αὐτὸν ποῦ γίνεταί ἐναι ἡ σειρὰ μου τῶρας.

μον ζήλεια—περικύπτει εἰς τὸν φοβερόν τροχὸν ποῦ ἠρνύειε τὰς ἐναντίον της ὑποφίας μου. Καὶ δλονὲν ἀπεροσφομήν βα- θύταρον ὑπὸ τοῦ τροχοῦ αὐτοῦ. Τὸ αὐτὸ δὲ ἀνεθέβαινε καὶ με τὴν σφύγγον μου.

Ἐὰν ἐγὼ εἶχον μίαν ἀρομήν ζήλειας ἐναντίον της, αὐτῆ, γνωρίζουσα καλῶς τὸ παρελθὸν μου, εἶχεν ἑκατόν περισσοτέρα ἀκόμη τοιαῦτα δεδομένα. Τὸ μαρτύριον ποῦ ὑπέφερα διὰ τὴν πρὸς ἐμέ ἐκ μέρους της ζήλειαν, εἶναι ἀληθές, εἶτι ἦτο δια- φηρὸν μορφῆς, πάντως ὅμως ἐξ ἴσου πολὺ, παλὸ δύννηρόν.

ὄριστε καὶ ἂν εἶποι, τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι νὰ οἰκειόσσοι τὰς ὑποφίας της. Ἀρχί- ζει πλαγίως πως νὰ τὴν ἔρωσιν. Αὐτῆ δὲν μοῦ ἀπαντᾷ, θέλουσα νὰ μοῦ δεῖξῃ διὰ τούτου εἰ ἐγὼ ἐνοῶ τὴν ἀρρομήν, καὶ αὐ ὑποφία της θέλει οἶτι δλονὲν ἐν- ὄνησιν μου.

Ἐἴτι σερβαίνει με οὐ ἐπὶ τέλους; οὐ ἐρωτῶ.

Ἐἴτιπο, εἶμαι ἡ ἴδιη ὡς πάντοτε, ἀ- παντᾷ, καίτοι νανοσφίξει μέσα της τὰς πλέ- ον ἠλιθίους καὶ τὰς πλέον φραλοὺς ὑποφίας ἐναντίον μου, διὰ τὰς ὅσους δὲν ὑπόκειται ἐξήγησις.

Πολύκις νὰ ἀνέχειται τις θλα αὐτὰ ὑ- ποφίους, ἀλλὰ καὶ πολλὰκις ἡ ὑπομονὴ ἐκαπῆ εἰς ὀργισμὸς. Τότε ὁ ἐρεθισμὸς της ἀνέχειται εἰς τὴν ἐπιφάνεια καὶ χειμωρὸς πικρῶν λόγων ἐξεργεῖται, σὺ δὲ ἴσταναι, καιρηγοούμενος διὰ τε ὑ- ποθετικῶν ἐργαλίμων, ἀνασῶς.

"Ὅλα αὐτὰ, με τὴν βοήθειαν τῶν λυ- γίων καὶ τῶν δακρύων, φθάσαν πολλὰκις εἰς τὴν ἐσχάτην ἀκρότητα; εἰς τὴν φρι- γὴν της ἐκ τοῦ σίκου, καὶ τὰ κρημνιστὰ της εἰς τὰ πλέον ἰσχυρὰ μέρη. Ἐξεργε- οῦται εἰς ἀναζήτησιν της. Πολύκις τὸ τοι- οῦτον ἐπινοεῖται τὴν ἀνεκείνην σου ἐνό- σιον ξέρον καὶ ἐνόσων τῶν ἰδίων σου ἐ- κτων, ἀλλὰ κατὰ πρῆπει νὰ γίνῃ. Ἦ πα- ραφορά της ἦτο τοιαῦτη, ὥστε τὴν νομι- ζεῖς ἰκανὴ νὰ διακυβῆσῃ τὰ πάντα. Συνε- πῶς τρέχεις κατόπι της, τὴν ἀναζητεῖς.

Νοκίαι φάβεσθαι θιάσαν παρέχειν- ται. Καὶ οἱ δύο μας, με ἐσοχούμενα πλέον νεύρη, καὶ ἀσὸ ἀνηλλάξασιν φρενιῶς λόγων καὶ προσβλητικῶν καιρηγοῦσις, ὑ- πομαυρώμενα, οἱ τάλανος, ἀπὸ τὴν ἡ- ρικὴν ἀγωνίαν καὶ ἐπιανερούσασιν τὴν ἡ- οσλίαν καὶ τὴν γαλήνην.

Ναί, ἡ ζήλεια, ἡ ἀσοειδής ζήλεια, εἶναι ἐν τῶν ἰδιωματίων της ἐξηγεῖται- ῆς ἐγγράμιον ζωῆς μας. (Μεταφρασθῆς).

ΘΑΝΟΣ ΚΟΚΚΟΡΗΣ (ΜΑΥΡΟΝΕΡΗΣ)

ΕΚΦΥΛΟΣ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΟΙ ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΚΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ.—ΤΟ ΤΖΑΤΖ ΑΘΡΟ- ΤΑΤΟΝ ΠΡΟ ΤΩΝ ΣΥΝΘΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΣΩΠΕΝ, ΒΑΓΝΕΡ, ΛΟΥΝΒΙΚ ΚΑΙ ΠΟΥΤΣΙΝΙ

ΠΟΛΛΟΙ ἱεροκήρυκες καὶ διδάσκαλοι τοῦ Χριστιανισμοῦ ἤξι- σαν τελευταίως ἕνα πόλεμον κατὰ τῆς μουσικῆς ἱσῆς, τὴν ὁποῖον θεωροῦν ὡς ἀφροδισιακὴν καὶ ὡς ὀδηγοῦσαν εἰς τὴν λυγρίαν. Εἰς τὰ κρημνιστὰ τῶν καὶ εἰς τὰς συμβουλὰς τῶν εἰς τοὺς γου- ρεῖς δεκνέον τὸν κίρονον, τὸν ὁποῖον διατρέχουν αἱ κόραι, αἱ ὁσάτις συζητοῦν εἰς τὰ μέρη, ὅπου παίζονται ἡ μουσικὴ ἱσῆς, καὶ τὸ ἐπιχειρημὰ τῶν εἶναι, εἶτι ἡ ἠλιθιότης αὐτῆ μουσικῆ ἐξεργεῖται τὰ πάθη καὶ καθιστᾷ τὰς κόρας εἰς αὐτὰ ὑπόματα τῶν σαρκικῶν ὁρῶν.

Ἄν γυναικεῖ τις πόθεν ἀνοῦται οἱ φροσικετικαὶ αἰσιο ὀδηγοὶ τὰ ἐπιχειρημὰ, εἶτι ἡ μουσικὴ ἱσῆς εἶναι ἀφροδισιακῆ. Οἱ μουσικῶν φου- μοὶ της καὶ οἱ παιδικοὶ της τῶν τῶν καθιστοῦν μάλλον καταπραϋντικῆ, κυρὰ διεργετικῆ. Ἄν πράγματι εἶναι ἀφροδισιακῆ, τότε καὶ ὁ ἦχος τοῦ κρημνισμοῦ εἶναι ἐξ ἴσου ἀφροδισιακός. Ἐπειὸν τὸ ὅσοιον κἀμει τὰς ἡλέπας τὸ ὀνομαίνον, θιαν εἰσερχοῦται εἰς τὰ κρημνιστὰ τῶν ἱσῆς, δὲν εἶναι ἡ μουσικὴ ἱσῆς, ἀλλὰ τὸ οἰσθάνημα. Πινοοῖται ἀπὸ τὴν φιάλην εἰς τὸ παράμεινον μέρος τῶν παλαιῶν τοῦτοῦ τοῦ ἱσῆς, δὲν καιροσθῶσαν νὰ καιροσθῶν ἐν ἀσμηνῆ τὴν φωνικὴν ἀντιστοιχίαν τῶν καὶ ἰσοτισοσῶσις χῆρον τὴν ἰσοροσῶσαν τῶν φωνικῶν τῶν δυνάμεων, με ἀποτέλεσμα ἀξιο- δακρυον. Τὸ ἱσῆς, τὸ ὅσοιον ἠδε με τὴν ἄπαροσροῦν, θεωρεῖται ὡς σπυρταῖος τοῦ καιροῦ της ποισοσῶσις. Εἰς τὰς παλαιὰς ἡμέρας δὲν ἦτο καιροῦ τὸ φανθῶμενον τὸ πῆρειν ἐνθ' ἐργασον αἱ γυναικες τῆς καλῆς ἀνατροσῆς. Τάτε τὸ ἱσῆς, θὰ ἦτο ἀβλυθές. Σήμερον ὅμως ἀκόμη καὶ τὸ πῆρειον ἐρβαθῆρον τοῦ Σωπεν εἶναι ἐπιανθῶνον.

Ἦ ἀλήθεια εἶναι, εἶτι τὸ ἱσῆς εἶναι ἡ ἐλάχιστη ἱδουκὴ μουσικὴ, ἐξ ὅσων ἀκοῦε ὁ Χριστιανικός κόσμος. Ὑπόσῶν ἴσσοι ἐκκλησιαστικαὶ ἦμοι εἰς τὴν ἡμνογραψῶν τῶν Μεθοδιστῶν, οἱ ὅσοι εἶναι δεκάκις ἱδουκίωτεροι, καὶ τὸ γεγονός ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ ακίνουα, τὰ ὁσῶι ἐπακλουσθῶν κἀθε ἐνοσῶσην σπυρταῖος. Εἰς τὰ περισοσῶσα πρά- γματὶ μέρη τῶν ἠτῶν. Πολιτεῖον οἱ Μεθοδιστῶν ἡξοῖσαν νὰ ἐκκαιλῶν- τῶν τὰς ἐξοκίως σπυρταῖος, ὡς ἀναπελοσῶσι τὴν ἀσμηνῆ. Ὅσων ἐπικαιροῦν οἱ ἦμοι αὐτῶ, δὲν εἶναι ἀσμηνῆ τὸ φανθῶμενον, ἀκόμη καὶ εἰς τὰς οσθαίσιος Βυζαντινῆς ἡμνοσῶσις. Ἐν τοῦσῶις ἡ καιροσῶση καλῆ μουσικῆ εἶναι χειροτέμα τῶν ἦμων τῶν Μεθοδιστῶν. Ἐκκοσῶσησ ὁ κόσμος ἴσσοι ἐνοσῶσι τὸ ἀσμηνῆ τοῦ ἱσῆς κῶσεσ πῆρειν της, ὅσοις ἐπαροσθῶν νὰ ἀκοῦσι μετῆς τῆς δευτέρας πῆρεισ, χωρίς νὰ καιροσῶσῃ τὸν Θεόν. Ἦ δευτέρα αὐτῆ πῆρεισ, ὅσοι καὶ ἂν ἐξῆς ὄντιος, ἐσπυρταῖος πολὺ. Ὑπόσῶν τερῶσι τοῦ Σωπεν διὰ τὸ πῆρει, τὰ ὁσῶι εἶναι ἐπι- νοσῶσις χειροτέμα. Ἐκοσῶσησ ἠμοι τῶν ἐσῶσις ἀποθανῶσι Πο- ντῶν. Ἦν ἡ ἀπὸ τῶν ἡμοι ἀφροδισιακῆ, τὶ εἶναι τότε; Καὶ ἠμοις ἐπαροσθῶται δημοσῶ εἰς δλον τὸν κόσμον. Μόνον εἰς τὴν Ἀτλάντα της Γεωργίας ὑπόσῶσις νῆμος κατ' αὐτῆς καὶ ὁ νόμος ἔχινον ἐκ τοῦ γεγονό- σῶ, εἶτι εἶχε γραψῆ ὑπ' ἐνὸς καθολικοῦ, ἐκ διστῶ ἔσπερ κηλειδῶς καισι- τῶν γυναικῶν εἰς τὴν ἀσοσοσ.

Ὅ παλαιὸς Λούθικ, καὶ αὐτὸς δὲν ἦτο ἀναμάρτητος. Ἦ ὀβεριοῦ τοῦ Ἐγγόμοιου τῶν εἶναι μία καιροσῶσις ἐκκοσῶσι πρὸς τὸν καιροσῶ κηλειδῶν. Τῆ δὲ πῆρει τῶν καιροσῶσιων τῶν καὶ ἰδῶσι τῶν σπυρταῖων και- ὁσῶν τῶν, Ἦ πῆρει κῆρσοις της ἠεροκίως σπυρταῖος τῶν μῆρσοις δὲν εἶναι φιλιθῶσος μετῆς τοῦ τελευταῖου καιροσῶ, Ἦναι ἐπίσσο Μπλοσβι- κικῆ. Προσπαθῶσῶτε νὰ τὴν καιζῆτε με τὰ μάτια οἰσ ἐπὶ ἐνὸς καιροσῶ- τῶ τοῦ Δρος Κολλιτῆ, θὰ εἰσῶτε τὸ πῆρει αὐτόσῶν κῆρσοσ. Κατὰ τὴν πῆρει τῆς ἐκτέλοσιν εἰς τὴν Βιέννην, ἡ ἠθικῆ ἀσμοσῶσις της καιροσῶσις ἐν- ὄση τῶσων, ὅσοι ὁ Μπρετοδεν ἠμνοσῶσῶ νὰ φῶγη ἀπὸ τὴν πόλιν ἐπὶ ἐν δισοσῶσι.

Ἐκοσῶσι τῶρα εἰς τὸ Ἄσπιν καὶ Ἰσὸδην τοῦ Βάγκερ, τὸ καιρο- ὀβεροῦ ἴσσο ἀπὸσπῶς ἔσπρη, πῆρὸ τῶν κῶσεσ—σπυρταῖος ἰδῶσι τῶν Πάροσραλ! καὶ ἔλῶε εἰς τὸν Σπῆρσο. Ἐδῶ δὲν καιροσῶσῶ ἐπιχειρή- ματῶ: Ἦ «Σαλῶμην» καὶ ἡ ἠκκῶσῶσῶ ἀηγορεθῶσῶν ὑπὸ της ἀσοσῶ- σῶσις ἀπὸ καιροσῶ εἰς καιροσῶ, εἰς κῶθε σπυρταῖος κῶρον τοῦ κῶροσ. Φρο- σῶτε, εἶτι τὸ «Der Rosenkavalier» εἶναι ἀκόμη καιροσῶτερο, καίτοι ἡ ἀ- σποσῶσις τὸ ἡρσοῦν ἀπεροσῶσι; Σπυρταῖος τὴν πῆρειν πῆρξιν τῶν με- τὰ πλέον ἀκόσασσῶ ἱσῆς, τὰ ὁσῶι ἡκοσῶσῶν εἰς τὸ Μπροστροσῶν. Ἦναι ὅσων νὰ καιροσῶσῶ τὴν ὀκῶσῶν με τὴν ἱσῶσις ἐσῶσιαν. Καμμία καιροσῶσῶ, ἡ ὁσῶι τὸ ἀκοῦε, μένει πάλιν ἡ ἰδῶ. Πιθῶσῶς νὰ καιροσῶσῶ τῶν νόμων, ἀλλ' αἱ σπυρταῖος της πῆρῶν ἔξω. Εἰς τὰ δισῶ της αἱ Σπυρταῖος ἔχῶσῶν τὸ ἀκαιροσῶσῶσῶ ἀσῶ τῶν. Μάγισσῶ εἴσοσῶν εἰς αὐτῆν καιροσῶ, ὑπόσῶσῶ μία ἀπαισῶσις λάμφοις εἰς τὸ ὄμμα της».

(Ἀπὸ τὸ «MERCURY»)

'Απεδειχθη!

ΑΠΕΛΕΙΧΘΗ ὅτι τὰ Malted Milk Drinks ἀπέφεραν τὰ ΜΕΓΑΛΕΥΤΕ- ΡΑ ΚΟΝΔΥΛΙΑ κερδῶν εἰς τὰς ἐργα- σίας soda fountains. Τὸ κέρδος τὸ ὁποῖον ἀφήνον τὰ Malted Milk Drinks εἶναι κα- τὰ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ΠΕΡΙΠΟΙΟΥ ΦΟΡΑΣ με- γαλειτέρον τοῦ κέρδους τὸ ὁποῖον ἀφήνει συ- νηθισμένον τὸ ποτὸν τῆς fountain.

Ἴδου διατὶ τόσαι φράουταινς εἰδικεῖοσιν εἰς Malted Milk Drinks καὶ μεταχειρίζον- ται ἔως 6 μίξερς ἀντὶ ἐνὸς καὶ μόνου.

Τὸ μόνον ποῦ ἔχετε νὰ πρῶξετε εἶναι νὰ σοισῶτε MALTERED MILK Drinks ἀντὶ τῶν συνηθισμένον fountain drinks. Ἀνα- γῶσῶτε ταινῶσ MALTERED MILK καὶ ἔξαι- κλοῦθητε πολυόντες MALTERED MILK Drinks διὰ μεγαλειτέρα κέρδη.

4 ἀπὸ 5 φράουταινς μεταχειρίζονται Borden's Malted Milk, ἐπειδὴ αὐτὸ κῶ- μνει τὰ καλλίτερα ποτῶ καὶ εἶναι τὸ ἐπικρῶ- δέστερον.

Στεῖλατε διὰ μίαν δοσῶρεν σπυρταῖος ἐπιγρα- φῶν διὰ fountains καὶ εἰδικεῖσῶτε εἰς τὴν πόλησιν Borden's Malted Milk.

The Borden Company

**BORDEN BUILDING
350 MADISON AVENUE
NEW YORK, N. Y.**

The Borden Company, 888 Borden Building, 350 Madison Ave., New York, N. Y.

Ἄποσῶσις μῶν, καιροσῶσῶ, μίαν νέαν σπυρταῖος Borden's Soda Fountain Stores, διὰ νὰ με ὑποσῶσῶσῶ πρὸς πόλησιν καιροσῶσῶσῶ Malted Milk καιροσῶ.

Ὅσῶσις... Διεθῶσῶσις...

(452-F)

ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΤΟΥ ΧΡΩΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ

ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑ του χρώματος παίζει σπουδαίον μέρος εις την ζωήν του περιωτού κόσμου, καθώς αποδεικνύουν διάφορα πειράματα και καθώς αποδεικνύει αυτό το χρώμα των πτερόν των.

Εις τας τροπικάς τας πάντων χόρας ο χρωματισμός των πτερόν των διαφόρων πτηρόν είναι ιδιαίτερος πλούσιος, εντείνεται δὲ ἀκόμη περισσότερον κατά την ἐφοικτήν περιόδον των. Τὰ γεγονότα αυτά σημαίνουν, ότι ο χρωματισμός των ἀρσένων και των θηλέων καθορίζει τὰς προτιμήσεις των εις την σύζυγιαν. Ἀλλὰ και διὰ πειραμάτων ἀπεδείχθη τὸ τοῦτο. Α. γ. ἓνας ὀρνιθολόγος ἔβαλε μερικά κοινὰ διαφόρων αἰτηρῶν, τὰ ὅποια τρώγουν αἱ ὀρνίθες με χρώμα διάφορον τοῦ φυσικοῦ και φυσικὰ αἱ ὀρνίθες δὲν τὰ ἤγγισαν. Ἀλλὰ και ἄλλο πείραμα ψυχολογικῆς φύσεως ἔγινεν. Ἐνας πειραματιστής εἶχε κολλήσει με γόμμη μερικὸς κόκκος ἐπάνω εις ἓνα χορδόχαρτο και γύρω δοκίμασε διαφόρους κόκκους τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Ἀλλ' οἱ προσκεκολλημένοι κόκκοι ἔγιναν ἀφορητὴ τὰ ἐμβάλλον εις ὑπόνοιαν τὰς ὀρνίθας και περὶ τῶν μὴ τοιοῦτων, τοὺς ὅποιους δὲν ἤγγισαν.

Μερικὰ ὀρνίθια ἔχουν ἀνωροφθίαν. Κίτσιοις ἐπισημῶν εἰσποθέτησε μερικὸς κόκκος ἐπὶ κωνοῦ ὑψώματος. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο διὰ τὰ ὀρνίθια δὲν ἐπλησίασαν τοὺς κόκκους, διὰ τὸν ἀπολούσιον λόγον, διὸ δὲν διέκριναν τοὺς κόκκους ἐπάνω εις τὸ μπλοῦ φόντο. Ἀλλὰ καθὼς ἀπέδειξαν περαιτέρω πειράματα, ἡ ἀνικανότης αὐτὴ τὰ διακρίνουν ἐντὸς τοῦ κωνοῦ χρώματος εἶναι μᾶλλον μὴ ἐγκεφαλικὴ ἕξις τῆς ὀρνίθος, μὴ ψυχροδυναμικὴ ἀντίδρασις. Διότι διὰ τῆς ἀσκήσεως καισθητικῆς δύναμιν, ὥστε αἱ ὀρνίθες τὰ ραμφίζον κόκκους ποὺ εὐρίσκοντο μόνον ἐπάνω σὲ μπλοῦ πλάνο. Διὰ τῶν πειραμάτων αὐτῶν και ἄλλων ἀποδεικνύονται δύο πράγματα: 1ον) τὸ αἰσθημα τοῦ χρώματος ποὺ ἔχουν τὰ πτερωτὰ και 2ον) ἡ διὰ τεχνικῶν μέσων, δηλ. ἀγωγῆς, ἐξέλιξις φυσικῶν ἕξεων.

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1906

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΚΑΙ ΠΑΤΡΑΙΣ
 ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΛΟΒΕΡΑΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΑΧΜΑΙ	15.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ	» 260.286.378
ΑΠΟΘΕΜΑ	» 894.817

Η ΛΑ-Ι-ΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΑΛΑΜΒΕΝΕΙ ΤΗΝ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΝ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ. ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

The Popular Bank of Greece

SPECIAL SERVICE FOR AMERICANS. — REMITTANCES.
 COMPETITIVE EXCHANGE DEALINGS.—DEPOSITS.
 AMERICAN METHODS.

ΜΟΥΣΙΚΑ ΤΕΜΑΧΙΑ
 ΔΙ' ΟΛΑ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ
APOLLO MUSIC CO.
 301 W. 41st ST. NEW YORK

The HELLENIC PHONOGRAPH CO.
 532-538TH AVE., NEW YORK CITY
ΦΩΝΟΓΡΑΦΑ COLUMBIA, VICTOR
 Πλήρης συλλογή δίσκων όλων των Έταιρειών.—Ρόλοι Πιάτων των Έταιρειών 2. R. S.

ΣΤΕΦΑΝΑ ΓΑΜΩΝ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ
 ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ DORROS BROS.
ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ
 με μικράς δόσεις
 Πλήρης εικονογραφημένος κατάλογος αποστέλλεται δωρεάν εις τὸν αἰτούντα

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912.

Of the Monthly Illustrated National Herald, published monthly at New York, N. Y., October 1st, 1924.
 State of New York, County of New York.
 Before me, a Notary Public in and for the State and County aforesaid, personally appeared Joseph Berbery who, having been duly sworn according to law, depose and says that he is the Business Manager of the Monthly Illustrated National Herald and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management, etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor and business manager are: Publisher THE ENOSSIS PUBLISHING CO., Inc., 134-140 W. 26th St., New York, N. Y. Editor and Managing Editor Demetrius Callimahos, 134-140 W. 26th St., New York, N. Y. Business Manager Joseph Berbery, 134-140 W. 26th St., New York, N. Y.
2. That the owners are:— ENOSSIS PUBLISHING CO., Inc., 134-140 W. 26th St., New York, N. Y. Nicholas P. Tatanis, President and Treasurer, 230 Broadway, New York, N. Y., John G. Venetos, Vice President, 379 Washington Ave., Brooklyn, N. Y., Bertha Greene, Secretary, 1042-45 St., Brooklyn, N. Y.
3. That the known bondholders, mortgages, and other security holders, owning or holding one per cent or more of total amount of bonds, mortgages or other securities are: None.
4. That the two paragraphs next above giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders, as they appear upon the books of the company, but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation, for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders, who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.
5. That the average number of copies of each issue of this publication sold or distributed, through the mails or otherwise, to paid subscribers, during the six months preceding the date shown above is
 Joseph Berbery, Business Manager.
 Sworn to and subscribed before me this 1st day of October, 1924.
 NICHOLAS JOHN VAVOUDIS, Notary Public.
 (My commission expires March 30, 1926.)

ΚΟΥΜΠΑΡΟΙ
 "Όσοι παραβρόνουντα εις διατίσεις στρέφουν τὰ βλέμματα πρὸς τὸ νεοφώτιστον, σπουδαῖον μὲ τὰ διαπιστώματα.
 "Όσον καλύτερα εἶναι ἡ ποιότης τῶν διαπιστωτῶν τόσο μεγαλύτερα εἶναι ἡ ἥλικὴ βαναζούσης καὶ ὁ θαυμασμός τῶν προσκεκλημένων διὰ τὸν Κουμπάρων.
 Μόνον ἀπὸ τὸ Ἐμπορικὸν ὁ «Μαράθων» δύνασθε νὰ προμηθευθῆτε Βαπτιστικὰ τοιαῦτα ΠΡΩΤΟΦΑΝΗ εις τὴν ἀγορὰν εἰς ποιότητα καὶ καλαισθητικίαν, ἐπειδὴ τὰ κατασκευάζομεν μόνον μας. Τὰ δὲ περισσότερα τῶν ἐν τῷ κινήτῳ εἶναι ἐργασία τῆς χειρὸς, τὰ ὅποια εἰσάγομεν ἀπὸ τὴν Μιδεραν τῆς Πορτογαλίας.
 Ἐπιτὸς τῶν συμπαρασσεμένων εις κιντὰ ΚΑΘ' ΗΛΙΚΙΑΝ, κωλοῦμεν και χωριστὰ ἕκαστον εἶδος.
 "Όταν παραγγέλλετε μὴ λησμονεῖτε νὰ γράψητε τὴν ἥλικίαν τοῦ θεόκερου καὶ τὸ γένος.
 Τιμῶνται ἕκαστον κιντὸν: Α— 14.00, Β—\$16.00, Γ—\$20.00, Δ—\$25.00, Ε—\$30.00, Ζ—\$35.00, Η—\$40.00, Θ— 50.00, Ι— 60.00, Κ—\$100.00.
ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ "Ο ΜΑΡΑΘΩΝ"
 53-55 MADISON STREET NEW YORK CITY

Ο ΚΑΦΕΣ ΜΑΡΚΑΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ "ΟΘΩΝ"
 Εἶναι ὁ ἀρωματικώτερος, γνησιώτερος καὶ γενετικώτερος δίσκων τῶν καφέων. Ὁ μόνος καφὲς ποὺ εὐχαριστῆται τοὺς πάντας.
GREEK-ARABIAN COFFEE CO.
 350 PEARL STREET, NEW YORK CITY

ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΥΜΦΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΓΑΜΒΡΟΝ

Απαιτούνται περισσότερα ουσιώδη πράγματα διά μίαν δαΐδη τελετήν Γάμου απ' εκείνα τὰ ὅποια μία νύμφη τῆς γῆς, τῆς σήμερον καὶ τῆς αἰθριῶν θὰ σὰς εἶπουν ὅτι χρειάζονται. Διὰ μίαν τοιαύτην τελετήν χρειάζεται πρωτίστως μία ὄραία ἐνδυμασία καὶ κατὰ ἄλλα ὄραια πράγματα. Τότε καὶ μόνον τότε ὁ Γάμβρος καὶ ἡ Νύμφη πρέπει νὰ χορεύουν τὸν χορὸν τοῦ Ἡσαίου.

ΝΥΜΦΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ

Ὁραία συλλογὴ καθὼς πρέπει στολισμένων ἐνδυμασιῶν διὰ τὴν μελλόνυμφον, διαφόρων εἰδῶν καὶ ὑλικῶν—ὡς ἀπὸ Σατέν, Κάντον Κρέπ, Ζωρζετ Κρέπ, Κρέπ ντε Σιν καὶ ἄλλα ἐπιθυμητὰ ὑλικά.

ΣΤΕΦΑΝΑ ΚΑΙ ΠΕΠΛΟΙ

Ὅλα τὰ στάλης στεφάνων καὶ πέπλων διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ γούστου τῶν νεαρῶν Νυμφῶν, ἅτινα ταιριάζουν πολὺ μετὰ τὴν ὄραϊαν Νυμφικὴν Ἐνδυμασίαν τῆς.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΛΤΣΑΙ

Ἐπιθυμητὰ εἰς πολλὰ διαφορετικὰ στάλης, ὅπως ἀπὸ αὐτῶν, ἀσπρῶν δέρμη ἐροφίου, χρυσοποιικίττα καὶ ἄλλα. Καλτσαὶ κατ'ἀλληλοὶ διὰ τὰ ὑποδήματα, ἀπὸ μετάξι, αἰφῶν καὶ Ἰταλικῶν μετάξι.

ΧΡΥΣΑΦΙΚΑ

Ὁραία συλλογὴ νυμφικῶν χρυσαφικῶν, διαμαντικῶν, πλατίνης, χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. Ὁραία συλλογὴ δίσκων.

Ὅλα τὰ εἶδη κοσμημάτων εἰς τὸ Μεγάλο Κατάστημα Kaufmann.

ΕΠΙΠΛΑ

«ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ» ἔχει μίαν ὄραϊαν συλλογὴν ἐπιπλων, ἑξαιρετικῶς διαφορετικῶν ἀπὸ σιανδύσπερ συλλογῶν ἐπιπλων. (Διευκολύνσεις διὰ Μηνιαίας Πληρωμῆς).

ΦΩΝΟΓΡΑΦΑ

Χωρὶς Μουσικὴν τὸ σπίτι δὲν εἶναι τέλειον. «ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ» ἔχει μίαν θαυμασίαν συλλογὴν καθὲ εἶδους Βικτωρίας, εἰς τιμὰς προσιτὰς εἰς καθὲ βολάντιον. Διευκολύνεται μηνιαία πληρωμαί.

ΕΝΔΥΜΑΤΑ "KUPPENHEIMER"

Ἐνδύματα Full Dress ἢ συντηρητικὰ, ἀπὸ μαύρου καὶ μπλοῦ, ἐξόχου ποιότητος καὶ κατασκευῆς, εἰς μεγάλην συλλογὴν διὰ τὸν γαμβρὸν καὶ τὸν κουμπάρου θὰ εὑρητῆ εἰς τὸ «Μεγάλο Κατάστημα» Kaufmann. Τιμαί: \$45 ἕως \$75.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ "K. O"

Διαφορετικὰ στάλης ὑποδημάτων δι' ὅλα τ' ἀνδρικὰ γούστα. Τὰ καλλίτερα δέρματα καὶ στάλης . . . \$8.50

ΚΑΠΕΛΛΑ "JOHN B. STETSON"

Ἐξοίλογος συλλογὴ πέλων δι' ἄνδρας, εἰς πολλὰ καὶ διαφορετικὰ στάλης καὶ χρώματα. . . \$7.50 καὶ ἄνω

ΦΩΝΙΖΕΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΙΑ ΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ ΟΠΕΡ ΚΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΞΙΟΝ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ 5ΗΣ ΛΕΩΦΟΡΟΥ ΥΠΟΓΕΙΟΥ

KAUFMANN'S
"THE BIG STORE"
57 AVE. SMITHFIELD & DIAMOND STS.
PITTSBURGH, PA.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1893 ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΜΑΪΣΚΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΟΙΚΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
ΔΡ. 95,000,000 ΔΡ. 1,200,000,000
Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: ΑΓΡΙΝΙΟΝ ΑΙΓΙΟΝ ΑΜΦΙΣΣΑ ΑΡΓΟΣ ΑΡΧΑΪΟΛΕΩΝ ΒΟΛΟΣ ΓΥΦΘΗΟΝ ΔΕΛΦΑΡΑΤΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΑ ΔΡΑΜΑ ΖΑΚΥΝΘΟΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΚΑΒΑΛΑ ΚΑΛΑΜΑΙ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ ΚΑΡΛΟΘΑΣΙ ΚΑΣΤΟΡΙΑ ΚΑΣΤΡΟΝ (Δελφῶν) ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ	ΚΕΡΚΥΡΑ ΚΙΛΙΚΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΣ ΚΥΠΡΟΣ ΛΑΜΙΑ ΛΑΡΙΣΣΑ ΛΕΒΑΔΙΑ ΛΙΜΝΗ (Ερμιόνας) ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ	ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΝΑΥΠΛΙΑΚΤΟΣ ΠΑΡΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗ ΡΕΪΘΑ ΡΕΪΘΑ ΡΕΪΘΑ ΡΕΪΘΑ ΡΕΪΘΑ ΡΕΪΘΑ ΡΕΪΘΑ	ΣΑΜΟΣ (Προσθῆ) ΣΗΡΑΚΕΣ ΣΥΡΟΣ ΤΡΙΚΑΛΑ ΤΡΙΠΟΛΙΣ ΥΔΡΑ ΦΑΘΗΚΑ ΧΑΛΚΙΣ ΧΑΝΙΑ ΧΙΟΣ	ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ: ΛΟΝΔΙΝΟΝ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΚΑΪΡΟΝ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ ΕΝ ΚΥΠΡΩ: ΛΕΜΕΣΣΟΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑ
---	---	---	--	---	---

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΟΝ ΗΠΕΙΡΟΝ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ

Ἐν ὄψει, ἢτοι εἰς πρότην ζήτησιν . . . 3 1/2 %	Ἐπὶ προθεσμίᾳ 1 ἔτους 4 1/2 %
Μὲ δεκαπενθήμερον προθεσμίον . . . 4 %	Ἐπὶ 2 ἔτων 5 %
Ἐπὶ προθεσμίᾳ 6 μηνῶν 4 1/4 %	Ἐπὶ 5 ἔτων 5 1/2 %

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

δέχεται ὁσούτως καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ εἰς Δολλάρια, Λίρας Ἀγγλίας, Φράγκα Ἰταλικὰ καὶ Ἰταλικὰ Λιρέττα, ἀποδοτίας εἰς τὸ ἴδιον νόμισμα, εἰς τὸ ὅποιον ἔγινεν ἡ κατάθεσις.

ΚΥΡΙΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΕΝ ΒΟΣΤΩΝΗ

ATHENS BANKERS' CORPORATION
216 STATE STREET BOSTON, MASS.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

ΕΠΙΤΑΓΑΙ, ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΘΥΡΑΓΡΑΦΙΚΑΙ ἔντοκά εἰς Δραχμὰς καὶ εἰς Δολλάρια.
SPECIAL CHECKS εἰς Δολλάρια ἐπιδοθεὶς ἀγορᾶς καὶ εἰς Δραχμὰς, πληρωτέα εἰς οὐδὲν ἑξ ἑλλείπον καταστημάτων τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, ἢντι ἀρκετοὶ ἀποδοτικῶς καὶ ἐξῆθον.
ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΚΑΙ ἘΝΤΟΛΑΙ εἰς Δολλάρια, πληρωτέα ἐν Ἑλλάδι εἰς αὐτοὺς Ἀμερικανικῶν νησιῶν.
ΝΕΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑ.—ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΡΑΧΜῶΝ ΕΠὶ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ.—ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ.

BANK OF ATHENS

25 PINE ST.

THE BANKERS JOHN, 174-51-6-7-8

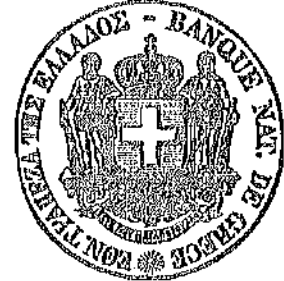
NEW YORK

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ
ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ
ΔΡ. 240,000,000

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ
ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΤΩ ΝΟΜΩ 2077 (1904)
ΔΡ. 30,000,000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΡ.
2,850,000,000

ΠΡΟΕΣΦΑΝΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑ

Συνιστάται θερμώς εις τοὺς μετὰ τῆς Τραπεζῆς συναλλασσομένους ὄπως πρὸς ταχύτεραν δι-
ξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών των, ἀποφεύγουν νὰ ἀπευθύνονται πρὸς τὰ διακείμενα τῆν Τράπει-
αν πρόσωπα καὶ διευθύνουν ἀποκλειστικῶς πᾶσαι τὰς ἐπιταολίαις αὐτῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν:

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS - GREECE

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: NATIONBANK.

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς Ἀρχαίαις καὶ εἰς ἕνα νομισματὰ
(συνάλλαγμα), ἀποδοτέας εἰς πρώτην Στήθην, ἢ μεθ' ὀρισμένην
πρόθεσμον, ἢ διαρκεί. Αἱ καταθέσεις εἰς ἕνα νομισματὰ ἀποδι-
δοῦνται εἰς τὸ ἴδιον νόμισμα, εἰς τὸ ὅποιον ἔγινε ἡ κατάθεσις.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ	ΑΓΡΑΛΑΝΤΗ	ΘΗΒΑΙ	ΚΟΡΙΝΘΟΣ	ΜΕΣΣΟΛΟΝ	ΡΕΘΥΜΝΟΣ
ΑΙΓΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΠΑΡΟΣ	ΜΗΤΑ	ΚΟΜΟΤΗΝΗ	ΜΥΤΙΛΗΝΗ	ΣΕΡΡΑΙ
(Ακρόβαν)	ΠΕΡΡΟΙΑ	ΙΘΑΚΗ	(Γεωμετρικόν)	ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ	ΣΑΜΟΣ
ΑΙΓΥΠΤΙΟΝ	ΒΟΛΟΣ	ΠΑΚΥΝΙΑ	ΚΥΘΗΡΑ	ΣΑΜΗΛΙΟΝ	ΣΟΥΦΛΙΟΝ
ΑΙΓΙΟΝ	ΓΡΕΒΕΣΣΑ	ΚΑΒΑΛΑ	ΕΥΜΗ	ΣΑΝΘΗ	ΣΗΛΑΤΡΗ
ΔΑΕΣΑΝΟΥΠΟ.	ΓΥΦΕΙΟΝ	ΚΑΛΑΜΕΥΤΑ	ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ	ΗΛΕΘΗ	ΣΥΡΟΣ
ΔΙΣ. (Αεθουάντες)	ΑΠΗΛΙΤΣΑΝΑ	ΚΑΛΑΜΑΙ	ΛΑΜΙΑ	ΠΑΤΡΑΙ	ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΑΔΥΠΟΣ	ΑΡΑΜΑ	ΚΑΡΑΓΕΑ	ΚΑΡΙΣΣΑ	ΠΕΡΑΙΕΥΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΑΜΑΛΙΑΣ	ΣΑΜΕΣΣΑ	ΚΑΣΤΟΡΙΑ	ΑΕΓΙΛΑΣΙΑ	ΠΙΘΟΣ	ΦΑΕΡΙΚΑ
ΑΜΦΙΣΣΑ	ΖΑΚΥΝΘΟΣ	ΚΑΤΕΡΙΝΗ	ΔΕΥΚΑΣ	ΠΕΡΘΕΖΑ	ΧΑΛΚΙΣ
ΑΡΧΟΣΤΟΛΙΟΝ	ΠΙΣΚΑΡΙΟΝ	ΚΕΡΚΥΡΑ	ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ	ΠΥΡΡΟΣ	ΧΑΝΙΑ
ΑΡΤΑ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	ΚΟΖΑΝΗ	ΜΕΣΣΗΝΗ	ΠΥΛΟΣ	ΧΙΟΣ.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Δι' ἀποστολήν χορηγούμεν ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολι-
τειῶν εἰς Ἑλλάδα, ἀπευθύνονται πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀνταπο-
στολίτας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος:

National Bank of Commerce New York
American Express Co. New York
Bankers Trust Co. New York

Irving National Bank New York
First National Bank New York
First National Bank Chicago
First National Bank Pittsburgh
First National Bank Milwaukee
Canadian Bank of Commerce, Montreal, Can.

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS - GREECE